

Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap van (...) inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven

Op voorstel van de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk en de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap van (datum) inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk,

Getekend door:Zuhal Demir (Signature)
Getekend op:2025-07-18 22:29:52 +02:0
Reden:Ik keur dit document goed

Demir Zuhal

Zuhal DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ

**ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE INSTEMMING MET HET
SAMENWERKINGSAKKOORD TUSSEN DE FEDERALE STAAT EN DE
VLAAMSE GEMEENSCHAP VAN (...) INZAKE DE BEGELEIDING EN
BEHANDELING VAN PERSONEN VERDACHT VAN, BEKLAAGD,
BESCHULDIGD, VEROORDEELD OF GEÏNTERNEERD WEGENS SEKSUELE
MISDRIJVEN**

Vlaanderen heeft sinds 8 oktober 1998 een samenwerkingsakkoord met de Federale Staat inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik. Na zesentwintig jaar dringt zich een actualisatie op. Het nieuwe samenwerkingsakkoord versterkt het gespecialiseerd hulpaanbod en optimaliseert de samenwerking tussen de justitiehuisen en de gespecialiseerde hulpverlening. Met dit decreet stemt het Vlaams Parlement in met het vernieuwde samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Sinds 8 oktober 1998 bestaat er een samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik. Op het terrein drong namelijk de nood tot samenwerking tussen de diensten betrokken bij de begeleiding en behandeling van seksueel delinquenten zich op. Op 2 maart 1999 werd het samenwerkingsakkoord ook decretaal verankerd. Het samenwerkingsakkoord bepaalt de bevoegdheden en de verbintenissen van de verschillende actoren en regelt ook hun samenwerking.
2. Na ongeveer tien jaar toepassing werd het Vlaams samenwerkingsakkoord, samen met het Waals en Brussels samenwerkingsakkoord, grondig geëvalueerd door de Dienst voor het Strafrechtelijk beleid van de FOD Justitie. Uit de bevraging van de actoren bleek over het algemeen dat de samenwerkingsakkoorden bijdragen tot een meer globale, coherente en gecoördineerde aanpak van daders van seksueel misbruik. Toch werden in het evaluatieverslag van 2011 verschillende knelpunten geïnventariseerd en aanbevelingen geformuleerd die een herwerking van het samenwerkingsakkoord vereisen. In de jaren nadien bleven de signalen van op het terrein komen om het samenwerkingsakkoord te hernieuwen. Ook de zesde staatshervorming, waarbij onder andere de bevoegdheden van de justitiehuisen werden overgeheveld naar de Gemeenschappen, noopte tot een actualisatie van het bestaande samenwerkingsakkoord.

3. Na zesentwintig jaar werd het samenwerkingsakkoord echter geen enkele keer gewijzigd. Daarom nam Vlaams minister van Justitie en Handhaving het initiatief om alle nodige actoren samen te brengen en werk te maken van de herwerking van het samenwerkingsakkoord. Hiervoor werd een werkgroep samengesteld bestaande uit vertegenwoordigers van de Federale Overheidsdienst Justitie, de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, het Vlaams Departement Zorg, het Vlaams Agentschap Justitie en Handhaving, het steuncentrum en de betrokken hulpverlenende sectoren. Deze werkgroep heeft een ontwerp van nieuw samenwerkingsakkoord voorgesteld.
4. Het nieuwe samenwerkingsakkoord stelt als doel een globale, coherente en gecoördineerde aanpak van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven na te streven, ten einde herhaling ervan en herhaling van slachtofferschap zoveel als mogelijk te voorkomen.
5. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord en bijhorend decreet hebben betrekking op het beleidsveld Justitie en Handhaving binnen het beleidsdomein Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie en op de beleidsvelden Welzijn, en Gezondheidszorg en Wonen binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

De hernieuwing van het samenwerkingsakkoord geeft ook uitvoering aan maatregel 58 van het Nationaal Actieplan ter bestrijding van gendergerelateerd geweld (2021-2025), aan de versterkte aanpak van seksueel geweld die werd opgenomen in de Kadernota Integrale Veiligheid (2022-2024), aan maatregel 39 in het Vlaams Actieplan ter bestrijding van seksueel geweld en aan de aanbevelingen (2011) die door de Dienst voor Strafrechtelijk Beleid werden gedaan in het kader van de evaluatie van de samenwerkingsakkoorden inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

6. Belangrijke principes inzake risicotaxatie, risicomanagement en de re-integratie van personen die beschuldigd zijn van of veroordeeld zijn voor een seksueel misdrijf zijn in de aanbeveling CM/Rec (2021) 6 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa aan de Lidstaten opgenomen.

B. Inhoud

Het initiatief werd door de Vlaamse minister, bevoegd voor Justitie en Handhaving genomen om samen met de betrokken actoren over te gaan tot herwerking van het zesentwintig jaar oude samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik. Daarbij werd vertrokken van een startnota, goedgekeurd door de toenmalige Vlaamse minister, bevoegd voor Justitie en Handhaving, de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, de federale minister van Justitie en de federale minister bevoegd voor Volksgezondheid.

Het tekstvoorstel volgt het basiskader van het samenwerkingsakkoord uit 1998 maar bevat een juridisch-technische actualisatie van de bepalingen en belangrijke inhoudelijke toevoegingen om het gespecialiseerd hulpaanbod te versterken en de samenwerking tussen de justitiehuisen en de gespecialiseerde hulpverlening te optimaliseren. Inclusie van het gespecialiseerd aanbod van psychiatrische ziekenhuizen en uitvoering van gespecialiseerde adviesverlening door de justitiehuisen zijn belangrijke wijzigingen. Met het voorliggend decreet stemt de Vlaamse Regering in met dit nieuwe samenwerkingsakkoord.

Impactanalyse

Budgettaire impact

De budgettaire impact van het samenwerkingsakkoord blijft beperkt tot de financiële ondersteuning van het steuncentrum. De concrete impact zal het voorwerp uitmaken van verdere besprekingen tussen de partijen betrokken bij het samenwerkingsakkoord en het Universitair Forensisch Centrum en zal op dat moment het voorwerp uitmaken van een nieuwe beslissing van de Vlaamse Regering.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel

Het voorstel heeft geen weerslag op de lokale of provinciale besturen en Brussel.

Implementatie

C. Totstandkomingsprocedure

Op **3 mei 2024** werd het voorontwerp van decreet een eerste keer principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Op basis daarvan werd advies gevraagd aan de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC), aan de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) en aan de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Op **17 mei 2024** keurde de federale ministerraad op voorstel van de federale minister bevoegd voor justitie het ontwerp van samenwerkingsakkoord goed.

Op **21 mei 2024** verstrekte de VTC het advies nr. 2024/051. De VTC was van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat de volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd. Hierbij wordt aangegeven op welke wijze wordt tegemoetgekomen aan deze elementen:

- De VTC vraagt om de rechtvaardigingsgrond te omschrijven. Er moet verduidelijkt worden welke taak van (zwaarwegend) algemeen belang bedoeld wordt.
 - De verwerking van de persoonsgegevens gebeurt conform artikel 6, lid 1, e), van de AVG en is noodzakelijk voor de uitoefening van een taak van algemeen belang. Deze taak van algemeen belang heeft betrekking

op de uitvoering van gerechtelijke opdrachten en de re-integratie van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd van seksuele misdrijven. Het doel hiervan is het vermijden van nieuwe slachtoffers van seksuele misdrijven. Dit wordt opgenomen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord bij de bespreking van artikel 12.

- De VTC geeft aan dat de verwerkingsverantwoordelijke expliciet benoemd moet worden in de regelgeving.
 - Met de actoren, bedoeld in artikel 12, §3 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord, worden volgende instellingen bedoeld: de justitiehuizen, de gespecialiseerde voorzieningen die instaan voor de hulpverlening en de psychosociale diensten van de gevangenen. Hierbij zullen volgende verwerkingsverantwoordelijken van toepassing zijn: het Agentschap Justitie en Handhaving, de individuele gespecialiseerde voorzieningen en de Federale Overheidsdienst Justitie. Deze actoren worden ingeschreven in het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
- De VTC vraagt om een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (GEB) uit te voeren.
 - Het Agentschap Justitie en Handhaving zal een GEB uitvoeren.
- De VTC beveelt aan om in artikel 12, §1, tweede lid van het ontwerp van samenwerkingsakkoord de betrokken justitieassistent en hulpverlener op te nemen als bijkomende categorie betrokkenen waarvan persoonsgegevens verwerkt kunnen worden.
 - Het gaat bij deze categorie om professionele identificatiegegevens en contactgegevens. Deze categorieën worden geëxpliciteerd in het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
- De VTC suggereert de categorieën persoonsgegevens verder te verduidelijken en verantwoorden.
 - In de regelgeving wordt gekozen voor het inschrijven van ruime categorieën van persoonsgegevens aangezien de relevantie van verschillende persoonsgegevens in eenzelfde categorie sterk casusafhankelijk is. Niet alle categorieën van persoonsgegevens worden standaard verwerkt. De opdrachtgever geeft op voorhand aan welke persoonsgegevens in het licht van een adequate begeleiding en behandeling overgemaakt kunnen worden naar de hulpverlening. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord worden enkele voorbeelden ingeschreven.
- De VTC adviseert de bewaartermijnen te bepalen of criteria op te nemen om de bewaartermijnen te bepalen en deze te verantwoorden.
 - In het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt voorzien in een maximale bewaartermijn van tien jaar tenzij andere actoren in een andere toepasselijke bewaartermijn voorzien hebben. Met deze actoren worden de justitiehuizen, de hulpverlening, die instaat voor de begeleiding en behandeling van de verdachte, de beklaagde, de beschuldigde, de veroordeelde of de geïnterneerde van een seksueel

misdrijf, en tenslotte de psychosociale diensten van de gevangenen bedoeld. De justitieuhuizen hanteren reeds een bewaartermijn van tien jaar, dit is ingeschreven in artikel 5, eerste lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2022 tot uitvoering van bepalingen over de justitieuhuizen van het decreet van 26 april 2019 houdende de justitieuhuizen en de juridische eerstelijnsbijstand. Deze termijn wordt verantwoord doordat de gerechtelijke overheid, als opdrachtgever, steeds de opgelegde voorwaarden kan aanpassen of een modaliteit kan herroepen of herzien gedurende een bepaald traject. De duur hiervan is onvoorspelbaar en is afhankelijk van verschillende factoren. Daarenboven kan de betrokken persoon na verloop van tijd nieuwe strafbare feiten plegen, waarbij de verwerkte gegevens relevant en noodzakelijk blijven in het kader van de nieuwe opdracht. Met deze termijn wordt ook een gelijkschakeling voorzien met de regeling die de federale wetgever voorzien heeft voor het Geïntegreerd Elektronisch Justitieel Opvolgingsdossier (GEJO), die ook een bewaartermijn van tien jaar na de laatste verwerking voorziet. Dit wordt opgenomen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord.

De actoren treden, binnen de eigen bevoegdheden, op als eigen verwerkingsverantwoordelijke. Er wordt voorzien in een maximale bewaartermijn van tien jaar, tenzij er voor de betrokken actor een andere bewaartermijn van toepassing is. De termijn van tien jaar wordt ook gehanteerd in de justitieuhuizen. Door deze maximale bewaartermijn te verankeren, wordt er voorzien in een gelijkschakeling indien er geen toepasselijke bewaartermijn is. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt hier een verdere verduidelijking over opgenomen.

- De VTC adviseert om maatregelen te nemen om de juistheid van de gegevens te garanderen.
 - Deze bepaling is echter al voorzien in artikel 5, 1, d) AVG. De AVG is van toepassing. Het is juridisch-technisch niet aangewezen om regelgeving te herhalen.
- De VTC vraagt om maatregelen te nemen om de veiligheid van de gegevens te waarborgen.
 - Het Agentschap Justitie en Handhaving is zich bewust van de noodzaak tot het nemen van maatregelen om de veiligheid van de persoonsgegevens te waarborgen. Het agentschap is hier dan ook bij de uitrol aandachtig voor.

Op **29 mei 2024** verstrekke de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin haar advies. Hierbij wordt ingegaan op de opmerkingen van de raad:

- De raad vraagt zich af of het zorgcircuit geraadpleegd werd bij de evaluatie van het samenwerkingsakkoord in 2011 of tijdens de voorbereiding van het nieuwe samenwerkingsakkoord.

- Bij de evaluatie in 2011 werden de gespecialiseerde voorzieningen, de residentiële voorzieningen en de leerprojecten voor plegers van seksueel geweld betrokken door het invullen van een uitvoerige vragenlijst en deelname van een vertegenwoordiger van de gespecialiseerde behandelcentra aan de stuurgroep bij dit onderzoek. Vertegenwoordigers van de Geestelijke Gezondheidszorg (Zorgnet-Icuro) en het Algemeen Welzijnswerk (CAW Groep) namen actief deel aan de centrale werkgroep, die het tekstvoorstel voor een aangepast samenwerkingsakkoord uitwerkte. Daarnaast werd overleg gepleegd met vertegenwoordigers van de residentiële voorzieningen (psychiatrische ziekenhuizen, forensisch psychiatrische centra en mobiele equipes internering).
- De raad merkt op dat er details ontbreken omtrent de impact op de begroting. Daarnaast werpt de raad ook op dat de huidige financiering van het steuncentrum momenteel niet zou voldoen.
 - Hiervoor wordt er verwezen naar de budgettaire impact besproken in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet.
- De raad maakt de bemerking dat het ontbreken van de federale minister bevoegd voor volksgezondheid te betreuren valt vanwege het feit dat de psychiatrische ziekenhuizen worden meegenomen als potentiële gespecialiseerde voorzieningen waarvoor de federale minister deels bevoegd is en vanwege de ambitie die in het Masterplan forensische geestelijke gezondheidszorg werd uitgesproken om met alle bevoegde overheden samen te werken.
 - De federale minister bevoegd voor volksgezondheid werd van bij de start betrokken in het traject van het nieuw samenwerkingsakkoord. De minister werkte mee aan de teksten, maar besliste, ondanks het belang van de ondertekening voor de sector, om niet mee te tekenen gezien om bevoegdheids-technische redenen zijn ondertekening niet noodzakelijk zou zijn.
- De raad vraagt om werk te maken van een kader voor adviesverlening aangezien dit nu niet voorzien is in artikel 14.
 - Er zal een sjabloon worden opgemaakt door het begeleidingscomité voor het advies dat opgesteld wordt door de justitiehuisen. Er worden hiervoor enkele toevoegingen gedaan in artikel 5 en artikel 14 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord en de bijhorende memorie van toelichting.
- De raad pleit voor het hernemen van de bestaande mogelijkheid voor gespecialiseerde adviesverlening door een gespecialiseerde voorziening en het steuncentrum gezien hun opgebouwde expertise en de hoge nood aan onderbouwde adviesverlening.
 - De uitvoering van adviesopdrachten door de gespecialiseerde voorzieningen is deontologisch niet verenigbaar met de uitvoering van hun behandelopdrachten. Deze onverenigbaarheid bleek ook uit de evaluatie van het samenwerkingsakkoord in 2011. Bovendien wordt de behandelcapaciteit van deze centra best gevrijwaard.

- De raad merkt op dat er in het ontwerp van samenwerkingsakkoord geen expliciete onafhankelijkheid van de adviesverlening van de psychologen van de justitiehuizen is opgenomen.
 - De gespecialiseerde adviesverlening door de justitiehuizen zal opgenomen worden door een specifiek team van psychologen, gespecialiseerd in risicotaxatie en psychodiagnostiek. Dit team werkt onafhankelijk van de justitieassistenten die de begeleidingsopdrachten opnemen. De psychologen zijn onderworpen aan het beroepsgeheim en kunnen, met het oog op het uitvoeren van een mandaat van een federale opdrachtgever, de noodzakelijke informatie omtrent een indicatiestelling van een justitiabele delen met de justitieassistent die instaat voor de uitvoering van de opdracht. Dit is voorzien in artikel 11, §3 van het decreet van 26 april 2019 houdende de justitiehuizen en de juridische eerstelijnsbijstand.
De adviesverlening die in het ontwerp van samenwerkingsakkoord voorzien wordt, betreft geen mandaat voor een justitieassistent, dus er zal op basis daarvan geen infodeling mogelijk zijn van de psycholoog naar de justitieassistent. In die zin kan er dus ook geen inmenging door de justitieassistent zijn.
- De raad stelt ook een aantal concrete aanpassingen voor in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet, in het ontwerp van samenwerkingsakkoord en in de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord
 - Er worden een aantal zaken in die zin aangepast. Zo wordt 'dient' vervangen door 'kan' in artikel 11 bij de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord, dit om het in overeenstemming te brengen met artikel 458bis Sw. Daarnaast wordt 'multidisciplinair persoonlijkheidsonderzoek' vervangen door 'psychodiagnostiek' in artikel 3 en 4 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord en de bijhorende memorie van toelichting. In artikel 11 van de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt toegevoegd dat vanuit het herstelgericht perspectief ook naasten van de betrokken persoon, mits toestemming van deze laatste, bij het overleg betrokken kunnen worden.
Het voorstel tot toevoeging van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet wordt niet gevolgd aangezien de vermelding hiervan in dit kader minder relevant wordt geacht. Ook het advies bij de procedure van herstel in eer en rechten wordt niet toegevoegd in de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord aangezien deze procedure op kosten van de aanvrager is en buiten het toepassingsgebied valt van de justitiehuizen. Ook uit de evaluatie in 2011 bleek dat het niet opportuun was om het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord uit te breiden naar de procedure van het herstel in eer en rechten.

De GBA heeft op haar zitting van **26 juli 2024** advies nr. 68/2024 verleend. Dit advies werd bezorgd op 29 juli 2024. Hierbij wordt ingegaan op de bemerkingen van de GBA.

- De GBA wijst op de noodzaak van het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling (GEB).
 - Het Agentschap Justitie en Handhaving zal een GEB uitvoeren.
- De GBA verzoekt te onderzoeken of er persoonsgegevens verwerkt worden bij het voeren van wetenschappelijk onderzoek en rapportering en desgevallend alle doeleinden te expliciteren in het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
 - Bij het voeren van wetenschappelijk onderzoek gaat het om de verwerking van geanonimiseerde en gepseudonimiseerde persoonsgegevens. Bij de rapportering gaat het bij het steuncentrum om de verwerking van persoonsgegevens, vanuit operationele doelstellingen, die in het werkingsverslag geanonimiseerd weergegeven worden. Bij de rapportering van de gespecialiseerde voorzieningen gaat het in het verantwoordingsrapport om geanonimiseerde gegevens. Dit wordt verder geduid in 12, §1, derde lid van het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
- De GBA beveelt aan de justitieassistenten en hulpverleners als bijkomende categorieën van persoonsgegevens op te nemen in artikel 12, waarbij duidelijk is dat deze verwerking beperkt is tot identificatiegegevens en contactgegevens.
 - In artikel 12, §1, tweede lid van het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt hiervoor een toevoeging gedaan.
- De GBA suggereert de categorieën van persoonsgegevens, vermeld in artikel 12 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord preciezer te bepalen. Ook bij het begrip 'nationaliteit' vraagt de GBA om verdere verduidelijking op te nemen.
 - In de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord worden voorbeelden ingeschreven bij de verschillende categorieën van persoonsgegevens. Deze persoonsgegevens worden enkel overgemaakt voor zover dit noodzakelijk is voor een adequate begeleiding of behandeling. De opdrachtgever geeft op voorhand aan welke persoonsgegevens hiervoor uitgewisseld kunnen worden. Deze categorieën kunnen een verschillende relevantie kennen in verscheidene dossiers. Er wordt hiervoor dus steeds een zorgvuldige afweging gemaakt. De GBA geeft aan dat het uittreksel uit het strafregister uitdrukkelijk vermeld moet worden als te verwerken categorie persoonsgegevens. Hierbij moet worden benadrukt dat het niet gaat om het uittreksel uit het strafregister, vermeld in artikel 595 e.v. Sv., gaat, maar louter om bepaalde informatie uit het strafregister. Deze persoonsgegevens vallen bijgevolg onder punt 9°, de politionele en gerechtelijke gegevens. Enkel relevante gegevens zullen worden doorgegeven aan de hulpverlening. Het is echter niet aangewezen om dit systematisch te beperken tot de seksuele misdrijven aangezien andere misdrijven gerelateerd kunnen

zijn aan de van toepassing zijnde problematiek(en) van de betrokkene. In het ontwerp van samenwerkingsakkoord is uitdrukkelijk opgenomen dat de verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1 van artikel 12, ook de vermelding kan omvatten van de persoonsgegevens als vermeld in artikel 10 AVG. De rechtsgrond voor de verwerking van strafrechtelijke en gerechtelijke gegevens zit dus reeds vervat in het ontwerp van samenwerkingsakkoord. Er is dus geen verdere toevoeging in het ontwerp van samenwerkingsakkoord nodig.

- De GBA vraagt een specifieke aanpassing in art. 12, §1, 16° van het ontwerp van samenwerkingsakkoord, gelet op het beginsel van minimale gegevensverwerking vervat in artikel 2.1.c) AVG.
 - Deze bepaling wordt in die zin aangepast.
- De GBA adviseert te preciseren welke gegevens verwerkt kunnen worden van de categorie van personen vermeld in artikel 12, §1, tweede lid, 2° van het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
 - Het gaat om dezelfde categorieën persoonsgegevens als die van de betrokkene. In de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt hierover een verduidelijking opgenomen.
- De GBA beveelt aan de van toepassing zijnde bepalingen over de bewaartermijnen op te nemen in het ontwerp van samenwerkingsakkoord en om de 10-jarige bewaartermijn toe te lichten en te rechtvaardigen samen met wanneer deze termijn begint te lopen.
 - In de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord wordt een nadere toelichting opgenomen over de 10-jarige bewaartermijn, die aanvangt na de laatste verwerking. Deze termijn wordt als uitgangspunt gehanteerd, tenzij er een andere bewaartermijn van toepassing is op een welbepaalde actor. Het wordt zo aangepast in het ontwerp van samenwerkingsakkoord. Er wordt ook een toevoeging gedaan over de mogelijke andere toepasselijke bewaartermijnen in de memorie van toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord.
- De GBA suggereert artikel 12, §3 van het ontwerp van samenwerkingsakkoord verder te verduidelijken aangezien een transparante aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke aangewezen is.
 - Deze verduidelijking wordt in het ontwerp van samenwerkingsakkoord opgenomen in artikel 12, §5. De actoren die betrokken zijn bij de verwerking van persoonsgegevens zijn namelijk de justitiehuisen, de gespecialiseerde voorzieningen en de psychosociale diensten van de gevangenen. Het zijn dan ook het Agentschap Justitie en Handhaving, de individuele gespecialiseerde voorzieningen en de Federale Overheidsdienst Justitie die optreden als verwerkingsverantwoordelijke.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Dit decreet regelt gemeenschapsaangelegenheden.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

De begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven situeert zich op verschillende beleidsdomeinen en -velden:

- Het beleidsdomein Kanselarij, Bestuur, Buitenlandse Zaken en Justitie, meer bepaald de beleidsvelden Justitie en Handhaving;
- Het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, meer bepaald de beleidsvelden Welzijn, en Gezondheidszorg en Woonzorg.

Dit ontwerp van decreet regelt gemeenschapsaangelegenheden.

Artikel 2

Met dit decreet stemt het Vlaams Parlement in met het vernieuwde samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven.

Voor meer toelichting bij de inhoud van het akkoord, wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking in de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van samenwerkingsakkoord (als bijlage).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk,

Getekend door: Zuhail Demir (Signature)
Getekend op: 2025-07-18 22:29:54 +02:00
Reden: Ik keur dit document goed

Demir Zuhail

Zuhail DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen,

Caroline GENNEZ

KONINKRIJK BELGIË

**FEDERALE OVERHEIDSDIENST
JUSTITIE**

**Voorontwerp van wet houdende
goedkeuring van het tussen de
Federale Staat en de Vlaamse
Gemeenschap inzake de
begeleiding en behandeling van
personen verdacht van, beklaagd,
beschuldigd, veroordeeld of
geïnterneerd wegens seksuele
misdrijven**

Filip, Koning der Belgen

Aan allen die nu zijn en hierna wezen
zullen, Onze Groet.

Op de voordracht van Onze Minister
van Justitie,

**HEBBEN WIJ BESLOTEN EN
BESLUITEN WIJ:**

Onze Minister van Justitie is ermee
belast het ontwerp van wet, waarvan
de tekst hierna volgt, in Onze naam
voor te leggen en bij de Kamer van
volksvertegenwoordigers in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid
als bedoeld in artikel 74 van de
Grondwet.

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen de
Federale Staat en de Vlaamse
Gemeenschap inzake de begeleiding
en behandeling van personen
verdacht van, beklaagd, beschuldigd,
veroordeeld of geïnterneerd wegens
seksuele misdrijven, wordt
goedgekeurd.

Gegeven te

Van Koningswege:

De Minister van Justitie

ROYAUME DE BELGIQUE

**SERVICE PUBLIC FEDERAL
JUSTICE**

**Avant-projet de loi portant
assentiment à l'accord de
coopération entre l'État fédéral et la
Communauté flamande relatif à
l'accompagnement et au traitement
des personnes suspectées,
accusées, inculpées, condamnées
ou internées pour des infractions
sexuelles**

Philippe, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Ministre de la
Justice,

**NOUS AVONS ARRETE ET
ARRETONS :**

Notre Ministre de la Justice est chargé
de présenter, en Notre nom, et de
déposer à la Chambre des
représentants le projet de loi dont la
teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à
l'article 74 de la Constitution.

Article 2

L'accord de coopération entre l'État
fédéral et la Communauté flamande
relatif à l'accompagnement et au
traitement des personnes suspectées,
accusées, inculpées, condamnées ou
internées pour des infractions sexuelles,
est approuvé.

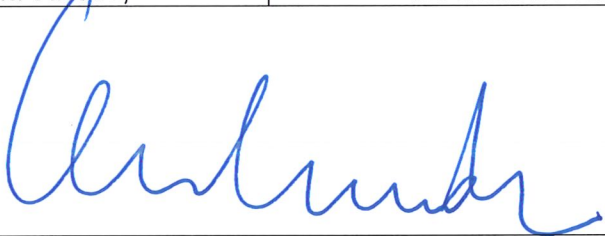
Donné à

Par le Roi:

Le Ministre de la Justice

Annelies Verlinden

ROYAUME DE BELGIQUE	KONINKRIJK BELGIE
SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE	FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE
Avant-projet de loi portant assentiment à l'accord de coopération entre l'Etat fédéral et la communauté flamande du (date) relatif à l'accompagnement et au traitement des personnes suspectées, accusées, inculpées, condamnées ou internées pour des infractions sexuelles	Voorontwerp van wet tot instemming met het Samenwerkingsakkoord de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap van (datum) inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven
EXPOSÉ DES MOTIFS	MEMORIE VAN TOELICHTING
MESDAMES ET MESSIEURS,	DAMES EN HEREN,
EXPOSÉ GÉNÉRAL	ALGEMENE TOELICHTING
Ce projet de loi vise à porter assentiment à l'accord de coopération entre l'Etat fédéral et la Communauté flamande et la Région flamande du (date) relatif à l'accompagnement et au traitement des personnes suspectées, accusées, inculpées, condamnées ou internées pour des infractions sexuelles. Pour le commentaire de l'accord et le commentaire des articles, il est renvoyé à l'exposé des motifs de l'accord même.	Dit ontwerp beoogt instemming te verlenen met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van (datum) inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven. Voor de toelichting bij het akkoord en een artikelsgewijze bespreking wordt verwezen naar de Memorie van Toelichting bij het akkoord zelf.

COMMENTAIRE DES ARTICLES	ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING
L'article 1 ^{er} indique que la présente loi relève des matières visées à l'article 74 de la Constitution.	Artikel 1 geeft aan dat deze wet een aangelegenheid bedoeld in artikel 74 van de Grondwet regelt.
L'article 2 indique qu'il est donné assentiment à l'accord de coopération.	Artikel 2 geeft aan dat instemming wordt verleend aan het samenwerkingsakkoord.
La Ministre de la Justice,	De Minister van Justitie,
	
Annelies VERLINDEN	

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven

Gelet op artikel 128, §1, van de Grondwet,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen inzonderheid artikel 5, §1, I t.e.m. III, en artikel 92bis, §1, gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993 en de bijzondere wet van 6 januari 2014,

Overwegende dat de bevoegdheden inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven verdeeld zijn tussen de Federale Staat en de Gemeenschappen,

Overwegende dat deze versnippering van bevoegdheden en de verspreiding van personeel en de bijhorende materiële en financiële middelen een doeltreffende, effectieve, coherente en geïntegreerde begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven kunnen belemmeren,

Overwegende dat een structurele samenwerking tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap noodzakelijk is om tot een kwaliteitsvolle begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten te komen,

Overwegende dat de Grondwet en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de mogelijkheid voorzien dat de vermelde overheden een samenwerkingsakkoord sluiten,

Overwegende dat het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap van 8 oktober 1998 inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik geactualiseerd dient te worden,

De partijen,

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de federale regering, in de persoon van de minister van Justitie,

En

De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de minister-president, de minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme en de minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Komen in functie van hun respectievelijke bevoegdheden overeen hetgeen volgt:

Artikel 1

Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder:

1° algemene verordening gegevensbescherming: de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming);

2° begeleiding: de psychosociale begeleiding van de betrokken personen;

3° begeleidingscomité: het begeleidingscomité, vermeld in artikel 13;

4° behandeling: de psychotherapeutische en/of psychiatrische behandeling van de betrokken personen;

5° betrokken persoon: een persoon als vermeld in artikel 2;

6° bevoegde overheid: naargelang het juridische kader of de vraag tot adviesverlening, ofwel de gerechtelijke overheid, meer bepaald de kamer voor de bescherming van de maatschappij, de strafuitvoeringskamer, de probatiecommissie, de onderzoeksrechter of het openbaar ministerie, ofwel de federale minister van Justitie, meer bepaald de penitentiaire overheid;

7° centrum voor algemeen welzijnswerk: een centrum als vermeld in artikel 2, 2°, van het decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk;

8° centrum voor geestelijke gezondheidszorg: een centrum voor geestelijke gezondheidszorg als vermeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg;

9° forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst: inrichtingen als vermeld in artikel 3, 4° c) en d), van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;

10° gespecialiseerde voorziening: een voorziening die de begeleiding en/of behandeling van de betrokken personen op zich neemt, aangewezen conform artikel 7, §1;

11° initiatief van beschut wonen: een initiatief van beschut wonen als vermeld in artikel 2, 9°, van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging;

12° justitiehuis: de diensten, vermeld in artikel 2, 10°, van het decreet van 26 april 2019 houdende de justitiehuisen en de juridische eerstelijnsbijstand;

13° psychiatrisch verzorgingstehuis: een psychiatrisch verzorgingstehuis als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 6 juli 2018 betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen,

revalidatieovereenkomsten, revalidatieziekenhuizen en multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging;

14° psychiatrische ziekenhuizen: de psychiatrische ziekenhuizen, vermeld in artikel 3 van de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen;

15° psychosociale diensten: de diensten gespecialiseerd in de problematiek van de betrokken personen, die werkzaam zijn binnen elke gevangenis en afdeling tot bescherming van de maatschappij. De equipe is multidisciplinair samengesteld en bestaat uit psychologen, maatschappelijk assistenten, een psychiater en een directeur,

16° steuncentrum. het centrum dat ondersteuning biedt aan de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de gespecialiseerde voorzieningen, de justitiehuisen en de psychosociale diensten.

Artikel 2

Dit samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de gespecialiseerde adviezen en de gespecialiseerde begeleiding en behandeling met betrekking tot personen die verdacht, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd zijn wegens bepaalde seksuele misdrijven en voor wie op basis van wettelijke en reglementaire bepalingen gespecialiseerde adviezen, begeleiding en behandeling voorzien worden.

Dit samenwerkingsakkoord is van toepassing op voorzieningen gelegen in het Nederlandse taalgebied en op voorzieningen gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die door hun organisatie kunnen worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 3

De psychosociale diensten vervullen volgende taken:

1° uitvoeren van psychodiagnostiek en risicotaxatie;

2° inzetten op pretherapeutisch aanbod in het kader van het psychosociaal onderzoek ter voorbereiding van de begeleiding of behandeling door de gespecialiseerde voorzieningen;

3° verlenen van advies in het kader van (straf)uitvoeringsmodaliteiten aan de bevoegde overheid in functie van te nemen beslissingen;

4° samenwerken en overleg plegen met het steuncentrum, de gespecialiseerde voorzieningen, de justitiehuisen en de forensisch psychiatrische centra.

Artikel 4

De forensisch psychiatrische centra vervullen volgende taken:

- 1° uitvoeren van psychodiagnostiek en risicotaxatie;
- 2° realiseren van een therapeutisch aanbod ter voorbereiding van de begeleiding of behandeling door de gespecialiseerde voorzieningen;
- 3° verlenen van advies in het kader van uitvoeringsmodaliteiten aan de kamer voor de bescherming van de maatschappij in functie van te nemen beslissingen;
- 4° samenwerken en overleg plegen met het steuncentrum, de gespecialiseerde voorzieningen, de justitiehuisen en de psychosociale diensten.

Artikel 5

De justitiehuisen vervullen volgende taken:

- 1° advies verlenen met betrekking tot de betrokken personen volgens een sjabloon opgemaakt door het begeleidingscomité, zonder afbreuk te doen aan de taak van de psychosociale diensten, vermeld in artikel 3, 3°, en de taak van de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, vermeld in artikel 4, 3°;
- 2° aanmelden van de betrokken personen bij een gespecialiseerde voorziening en desgevallend bezorgen van de gegevens van het dossier aan de gespecialiseerde voorziening, conform artikel 11, §1;
- 3° erover waken dat voorafgaandelijk de afspraken betreffende de begeleiding of behandeling vastgelegd worden in een driepartijenovereenkomst, conform artikel 11, §2;
- 4° opvolgen en motiveren van de betrokken personen tot naleving van de opgelegde voorwaarden en toezien op de naleving ervan;
- 5° coördineren van de samenwerking tussen de betrokken diensten van justitie en welzijns- en gezondheidszorg die betrokken zijn bij de opvolging van de betrokken personen. Hierbij wordt regelmatig overleg gepleegd met de gespecialiseerde voorziening die de begeleiding of behandeling op zich neemt;
- 6° indien aangewezen organiseren van een driehoeksoverleg, conform artikel 11, §4;
- 7° vragen van een feedbackfiche over de opvolging van de begeleiding of de behandeling aan de gespecialiseerde voorziening met het oog op de verplichte verslaggeving van de justitiehuisen aan de bevoegde overheid;

8° rechtstreeks rapporteren aan de procureur des Konings in geval van spoedeisende situaties die een ernstig risico inhouden voor derden en de bevoegde overheid daarvan op de hoogte brengen.

Artikel 6

Het steuncentrum vervult volgende taken:

1° vervullen van een consultfunctie op vraag van de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuizen en de gespecialiseerde voorzieningen;

2° verstrekken van wetenschappelijke informatie aan de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuizen en de gespecialiseerde voorzieningen;

3° uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek, onder meer op basis van de aangeleverde gegevens afkomstig van de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuizen en de gespecialiseerde voorzieningen;

4° bieden van ondersteuning, specifieke opleidingen en intervisies op het vlak van psychodiagnostiek, risicotaxatie en begeleidings- en behandelingsmethodieken voor de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuizen en de gespecialiseerde voorzieningen en bekendmaken van dergelijke opleidingen en intervisies aangeboden door andere organisaties, voor zover deze wetenschappelijk onderbouwd zijn;

5° publiceren en beheren van een lijst met gespecialiseerde voorzieningen aangewezen conform artikel 7. Elke wijziging van deze lijst wordt door de betreffende partij bij dit samenwerkingsakkoord meegedeeld aan het steuncentrum. Het steuncentrum informeert het begeleidingscomité over de actuele lijst;

6° publiceren en actualiseren van een richtlijn met goede praktijken voor de toepassing van wetenschappelijk onderbouwde psychodiagnostiek, risicotaxatie en begeleidings- en behandelingsmethodieken en een richtlijn met goede praktijken voor het gedeeltelijk overdragen van de begeleiding of behandeling aan een niet-gespecialiseerde voorziening of individuele behandelaar, vermeld in artikel 10. Het steuncentrum informeert het begeleidingscomité over deze richtlijnen;

7° meewerken aan informatieve acties met betrekking tot de toepassing van het samenwerkingsakkoord, op vraag van een partij bij dit samenwerkingsakkoord;

8° plegen van overleg met de andere steuncentra die erkend zijn binnen initiatieven van de andere deelstaten, minstens éénmaal per jaar en dit met het oog op informatie-uitwisseling en afstemming van hun respectieve werkingen;

9° opstellen van een jaarplan met overzicht van steunopdrachten gepland voor de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuisen en de gespecialiseerde voorzieningen, vóór 1 december voorafgaand aan het betreffend werkingsjaar, ter goedkeuring overgemaakt aan de partijen bij dit samenwerkingsakkoord die de betreffende steunopdrachten subsidiëren overeenkomstig hun eigen bevoegdheden;

10° opstellen van een werkingsverslag ten behoeve van de partijen bij dit samenwerkingsakkoord, vóór 1 mei volgend op het werkingsjaar. De taken uitgevoerd voor de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuisen en de gespecialiseerde voorzieningen worden weergegeven in afzonderlijke luiken van het werkingsverslag.

Het steuncentrum vervult eveneens de taken, vermeld in artikel 9, 1° tot en met 5°. Artikelen 10, 11 en 12 zijn van overeenkomstige toepassing.

De partijen bij dit samenwerkingsakkoord verbinden zich, elk binnen hun eigen bevoegdheden, tot financiële ondersteuning van het steuncentrum. Zij kunnen daarbij het Universitair Forensisch Centrum als steuncentrum subsidiëren voor het uitvoeren van de taken vermeld in het eerste en tweede lid.

Artikel 7

§1. De Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheids- en woonzorg, wijst per provincie alsook voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad één of meer door de Vlaamse Gemeenschap erkende en gesubsidieerde centra voor geestelijke gezondheidszorg aan als gespecialiseerde voorzieningen voor de begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

De Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheids- en woonzorg, wijst één of meer door de Vlaamse Gemeenschap erkende psychiatrische ziekenhuizen aan als gespecialiseerde voorzieningen voor de begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het welzijn, wijst per provincie één door de Vlaamse Gemeenschap erkend en gesubsidieerd centrum voor algemeen welzijnswerk aan als gespecialiseerde voorziening voor de begeleiding van de betrokken personen, waarbij één gespecialiseerde voorziening voor de provincie Vlaams-Brabant en het tweetalige gebied Brussel-hoofdstad samen.

De Vlaamse minister, bevoegd voor de gezondheids- en woonzorg, kan per provincie alsook voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad één of meer door de Vlaamse Gemeenschap erkende en gesubsidieerde psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven van beschut wonen aanwijzen als gespecialiseerde voorzieningen voor de begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

§2. Om aangewezen te worden, richten de voorzieningen, vermeld in paragraaf 1, een vraag aan de bevoegde minister van de Vlaamse Gemeenschap. De aanvraag bevat minstens de

stukken waarmee de voorziening aantoont dat voldaan is aan de criteria, vermeld in artikel 8 van dit samenwerkingsakkoord. De bevoegde minister brengt de aanvrager op de hoogte van zijn beslissing binnen 60 dagen na ontvangst van de schriftelijke aanvraag.

§3. Elke wijziging in de aanwijzing van gespecialiseerde voorzieningen wordt door de betreffende partij bij dit samenwerkingsakkoord meegedeeld aan het steuncentrum.

§4. Het Departement Zorg ziet toe op de gespecialiseerde voorzieningen, vermeld in paragraaf 1, met toepassing van het decreet van 19 januari 2018 houdende het overheidstoezicht in het kader van het gezondheids- en welzijnsbeleid.

Als het Departement Zorg vaststelt dat de gespecialiseerde voorziening, vermeld in paragraaf 1, niet voldoet aan de criteria, vermeld in artikel 8, of de taken, vermeld in artikel 9, niet of onvoldoende uitvoert, brengt het Departement Zorg de bevoegde minister daarvan op de hoogte. De bevoegde minister formuleert dan een gemotiveerd voornemen tot intrekking van de aanwijzing, vermeld in paragraaf 1. Het gemotiveerd voornemen tot intrekking van de aanwijzing wordt verzonden per aangetekende zending en vermeldt de mogelijkheid, de voorwaarden en de procedure om een gemotiveerd bezwaarschrift tegen het voornemen in te dienen.

Als de gespecialiseerde voorziening waaraan een voornemen tot intrekking van de aanwijzing, vermeld in het tweede lid, is bezorgd, binnen dertig dagen nadat de voorziening het gemotiveerd voornemen heeft ontvangen, een gemotiveerd bezwaarschrift heeft ingediend, wordt het bezwaarschrift behandeld volgens de regels die zijn vastgesteld bij of krachtens hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende de oprichting van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers.

Als de gespecialiseerde voorziening waaraan een voornemen tot intrekking van de aanwijzing, vermeld in het tweede lid, is bezorgd, geen bezwaarschrift indient binnen dertig dagen na ontvangst van het voornemen, wordt de beslissing van de bevoegde minister tot intrekking van de aanwijzing met een aangetekende zending bezorgd aan de gespecialiseerde voorziening.

§5. De gespecialiseerde voorziening, vermeld in paragraaf 1, kan de bevoegde minister door middel van een aangetekend schrijven verzoeken de aanwijzing in te trekken.

Artikel 8

De gespecialiseerde voorzieningen voldoen aan al volgende criteria:

1° de gespecialiseerde voorziening heeft rechtspersoonlijkheid of maakt deel uit van een organisatie die rechtspersoonlijkheid heeft;

2° de gespecialiseerde voorziening engageert zich tot geïntegreerde samenwerking met andere gespecialiseerde voorzieningen binnen het territoriale werkingsgebied;

3° de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen beschikt over een multidisciplinair samengesteld team voor de begeleiding en behandeling van de betrokken personen. Aan de gespecialiseerde voorziening in de geestelijke gezondheidszorg is een psychiater verbonden;

4° de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen beschikt over de bekwaamheid om wetenschappelijk onderbouwde psychodiagnostiek, risicotaxatie en methodieken toe te passen bij de begeleiding en behandeling van de betrokken personen, dit met het oog op recidivebeperking. De gespecialiseerde voorziening past delict-analyse en risicomangement toe en streeft het bevorderen van het welzijn van de betrokken personen na. De gespecialiseerde voorziening werkt binnen een herstelgerichte visie en betreft hierbij zoveel als mogelijk het sociale netwerk van de betrokken personen;

5° de gespecialiseerde voorziening laat elk teamlid, die de begeleiding of behandeling van de betrokken personen op zich neemt, jaarlijks minimaal 9 uur deelnemen aan door het steuncentrum aangeboden of bekendgemaakte opleidingen en/of intervisies op het vlak van psychodiagnostiek, risicotaxatie en begeleidings- en behandelingsmethodieken;

6° de gespecialiseerde voorziening is bereid de taken, vermeld in artikel 9, te vervullen en de gedeeltelijke overdracht van de begeleiding of behandeling, vermeld in artikel 10, te overwegen.

Artikel 9

De gespecialiseerde voorzieningen vervullen volgende taken:

1° opstellen van het luik 'feedback opstart' van de doorverwijfsfiche over de opstart van de begeleiding of behandeling en overmaken aan de betrokken justitieassistent, conform artikel 11, §1, 2°;

2° instaan voor de gepaste extrapenitentiaire begeleiding of behandeling van de betrokken personen waarvoor conform artikel 11, §2, een driepartijenovereenkomst is gesloten;

3° opstellen van een feedbackfiche over de opvolging van de begeleiding of de behandeling en overmaken aan de betrokken justitieassistent, conform artikel 11, §3,

4° deelnemen aan een driehoeksoverleg, op vraag van de justitieassistent, conform artikel 11, §4;

5° opstellen van een jaarlijks werkingsverslag namens de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen met een specifiek deel over de kwantitatieve en kwalitatieve gegevens inzake de begeleiding en behandeling van de betrokken personen, volgens een sjabloon opgemaakt door het begeleidingscomité. In dit werkingsverslag wordt aangetoond dat de gespecialiseerde voorziening voldoet aan de criteria, vermeld in artikel 8. Dit werkingsverslag wordt vóór 1 mei volgend op het werkingsjaar overgemaakt aan de bevoegde minister ter verantwoording van de aanwijzing.

Artikel 10

Indien geïndiceerd, kan de gespecialiseerde voorziening de begeleiding of behandeling gedeeltelijk overdragen aan een niet-gespecialiseerde voorziening of een individuele behandelaar waarvan de gespecialiseerde voorziening inschat dat deze hiertoe over de nodige expertise beschikt.

In dit geval blijft de gespecialiseerde voorziening de betrokken persoon, vermeld in artikel 2, actief opvolgen en vervult de samenwerkingsafspraken met de justitiehuizen, vermeld in artikel 11. De gespecialiseerde voorziening maakt duidelijke werkafspraken met de niet-gespecialiseerde voorziening of individuele behandelaar aan wie de begeleiding of behandeling gedeeltelijk wordt overgedragen en baseert zich daarbij op de door het steuncentrum gepubliceerde richtlijn, vermeld in artikel 6, tweede lid, 6°.

In het werkingsverslag, vermeld in artikel 9, 5°, rapporteert de gespecialiseerde voorziening over het aantal gedeeltelijk overgedragen trajecten in functie van monitoring en evaluatie.

Artikel 11

§1. De betrokken justitieassistent van de justitiehuizen meldt, met het oog op een aangepaste begeleiding of behandeling, de betrokken personen aan bij een gespecialiseerde voorziening aan de hand van een doorverwijfsfiche. Afhankelijk van wie optreedt als bevoegde overheid, bezorgt het openbaar ministerie, de onderzoeksrechter dan wel de penitentiaire overheid de gegevens van het dossier die noodzakelijk zijn voor de begeleiding of behandeling van de betrokken personen aan de gespecialiseerde voorziening. Hiervoor kan het openbaar ministerie, de onderzoeksrechter dan wel de penitentiaire overheid een beroep doen op de justitiehuizen, mits hen hiertoe de nodige toelating te verlenen. De gespecialiseerde voorziening rapporteert over de opstart van de begeleiding of behandeling aan de hand van de doorverwijfsfiche.

De doorverwijfsfiche, vermeld in het eerste lid, bevat volgende luiken:

1° via het luik 'aanmelding' bezorgt de betrokken justitieassistent de relevante gegevens van het dossier aan de gespecialiseerde voorziening met het oog op de begeleiding of behandeling van de betrokken persoon;

2° via het luik 'feedback opstart' rapporteert de gespecialiseerde voorziening of de betrokken persoon al dan niet in aanmerking komt voor een begeleiding of behandeling. Indien de betrokken persoon in aanmerking komt, wordt de inschatting van de geplande opstart van de begeleiding of behandeling en worden de eventuele voorwaarden, gesteld door de hulpverlening, aangevuld. Indien de gespecialiseerde voorziening beslist dat de betrokken persoon niet in aanmerking komt voor een begeleiding of behandeling, wordt, zo mogelijk, een richtinggevend alternatief vermeld.

§2. Voordat de begeleiding of behandeling van de betrokken persoon wordt opgestart, sluiten de justitiehuizen, de betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening en de betrokken persoon een driepartijenovereenkomst, waarin de te ondernemen acties bij de

begeleiding en behandeling van de betrokken persoon, de wijze van samenwerking tussen de voornoemde partijen en de afspraken omtrent informatie-uitwisseling worden vastgelegd.

§3 De gespecialiseerde voorziening stelt ten behoeve van de justitiehuizen een feedbackfiche op over de opvolging van de begeleiding of de behandeling, telkens als de gespecialiseerde voorziening het nuttig acht en minstens in volgende situaties:

1° op vraag van de betrokken justitieassistent in het kader van de verplichte verslaggeving van de justitiehuizen aan de bevoegde overheid;

2° op initiatief van de gespecialiseerde voorziening, in geval van formele moeilijkheden die bij de begeleiding of behandeling zijn gerezen, in geval van situaties die een ernstig risico inhouden voor derden of als een vroegtijdige stopzetting van de begeleiding of behandeling dreigt.

De feedbackfiche, vermeld in het eerste lid, bevat volgende luiken:

1° het luik 'opvolging' rapporteert over het verloop van de begeleiding of behandeling. In dit luik worden volgende punten opgenomen:

- a) de daadwerkelijke aanwezigheden van de betrokken persoon op de gemaakte afspraken;
- b) de afwezigheden van de betrokken persoon die niet gerechtvaardigd zijn;
- c) de situaties die een ernstig risico inhouden voor derden;
- d) de formele moeilijkheden die bij de begeleiding of behandeling zijn gerezen;

2° het luik 'stopzetting' rapporteert in voorkomend geval over een vroegtijdige stopzetting van de begeleiding of behandeling door de betrokken persoon of de gespecialiseerde voorziening. De datum en reden van vroegtijdige stopzetting en, zo mogelijk, een richtinggevend alternatief en aandachtspunten worden vermeld. Indien een richtinggevend alternatief niet mogelijk is, wordt de reden hiertoe aangegeven;

3° het luik 'afronding' rapporteert in voorkomend geval over een succesvolle afsluiting van de begeleiding of behandeling. De datum van afronding en, zo mogelijk, de aandachtspunten worden vermeld.

In geval van spoedeisendheid bij de rapportering over een situatie die een ernstig risico inhoudt voor derden, als vermeld in het tweede lid, 1°, c), brengt de gespecialiseerde voorziening rechtstreeks verslag uit aan de procureur des Konings. Een kopie van dit verslag wordt bezorgd aan de justitiehuizen.

§4. Gedurende de begeleiding of behandeling kan een driehoeksoverleg tussen de betrokken justitieassistent, de betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening en de betrokken persoon plaatsvinden. Het driehoeksoverleg heeft tot doel te verhelpen aan

moeilijkheden die het voortzetten van de begeleiding of de behandeling door de gespecialiseerde voorziening in de weg staat

Daartoe worden tijdens het driehoeksoverleg:

- 1° de reden en het doel van het overleg verduidelijkt;
- 2° ieders rol en verantwoordelijkheden verduidelijkt;
- 3° problematische aspecten van de clientsituatie die een hinderpaal vormen voor de verdere begeleiding of behandeling, besproken,
- 4° in de mate van het mogelijke afspraken gemaakt om aan de vastgestelde problemen te verhelpen.

Dit overleg kan gevraagd worden door elke betrokken partij, als vermeld in het eerste lid, onder meer wanneer de hulpverlener formele moeilijkheden signaleert, een situatie vaststelt die ernstig risico inhoudt voor derden of een vroegtijdige stopzetting van de begeleiding of behandeling dreigt. Het overleg wordt georganiseerd door de justitieassistent en kan enkel plaatsvinden in aanwezigheid, fysiek dan wel digitaal, van de betrokken persoon.

De betrokken hulpverlener kan in functie van de finaliteit van het driehoeksoverleg informatie delen betreffende de moeilijkheden die het voortzetten van de begeleiding of behandeling door de gespecialiseerde voorziening in de weg staan, zonder wegens miskenning van het beroepsgeheim strafbaar te kunnen worden gesteld op basis van artikel 458 van het Strafwetboek.

Artikel 12

§1. Voor zover het noodzakelijk is voor het kunnen verstrekken van een aangepaste begeleiding of behandeling van de betrokken personen, kunnen de volgende persoonsgegevens worden verwerkt:

- 1° identificatiegegevens;
- 2° contactgegevens;
- 3° gegevens over beroep, beroepsbekwaamheid, opleiding en vorming;
- 4° leeftijd, geslacht, nationaliteit, burgerlijke staat en verblijfsstatuut;
- 5° gegevens betreffende schulden en solvabiliteit;
- 6° gegevens betreffende de levensstijl, vrijetijdsbesteding en sociale context;
- 7° gegevens betreffende de gezinssamenstelling;
- 8° gegevens betreffende de woonomstandigheden;
- 9° politionele en gerechtelijke gegevens,
- 10° gegevens betreffende de gezondheid;
- 11° gegevens betreffende risicosituaties en -gedragingen;
- 12° gegevens waaruit herkomst of afkomst blijkt;

- 13° gegevens met betrekking tot seksueel gedrag of seksuele gerichtheid;
- 14° gegevens waaruit politieke, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken;
- 15° gedragsgegevens;
- 16° andere gegevens die strikt noodzakelijk zijn voor de beoogde doeleinden.

De personen van wie de persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen worden verwerkt, zijn:

- 1° de betrokken personen;
- 2° de relaties en contacten van de betrokken personen, voor zover de verwerking van die persoonsgegevens noodzakelijk is om een aangepaste begeleiding of behandeling van de betrokken personen te kunnen verstrekken;
- 3° de betrokken justitieassistent en de betrokken hulpverlener, voor zover de verwerking van die persoonsgegevens beperkt is tot de categorieën, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, kunnen op de volgende wijzen worden verwerkt:

- 1° het opmaken en overmaken van een doorverwijfsfiche, conform artikel 11, §1;
- 2° het opmaken van een driepartijenovereenkomst, conform artikel 11, §2;
- 3° het opmaken en overmaken van een feedbackfiche, conform artikel 11, §3;
- 4° de betrokken justitieassistent en de betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening kunnen persoonsgegevens delen op het driehoeksoverleg, vermeld in artikel 11, §4, en deze registreren in het eigen dossier;
- 5° de gespecialiseerde voorzieningen kunnen de persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, aanwenden voor het verstrekken van een aangepaste begeleiding of behandeling van de betrokken personen;
- 6° het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek, conform artikel 6, 3°.

§2. De verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, gebeurt conform artikel 6, lid 1, e), van de algemene verordening gegevensbescherming.

De verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, kan ook de verwerking omvatten van de bijzondere categorieën van persoonsgegevens vermeld in artikel 9, lid 1, van de algemene verordening gegevensbescherming. Deze verwerkingen worden beschouwd als noodzakelijke verwerkingen om redenen van zwaarwegend algemeen belang als vermeld in artikel 9, lid 2, g) van de voormelde verordening.

De verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, kan ook de verwerking omvatten van persoonsgegevens als vermeld in artikel 10 van de voormelde verordening.

§3. Iedere actor, betrokken bij de verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, treedt zelfstandig op als verwerkingsverantwoordelijke op grond van de hen toegewezen bevoegdheden. Iedere actor respecteert hierbij een maximale bewaartermijn

van 10 jaar, tenzij er voor een betreffende actor een andere wettelijke bewaartermijn van toepassing is.

Iedere actor, betrokken bij de verwerking van de persoonsgegevens, neemt de passende maatregelen ter beveiliging van de persoonsgegevens, waaronder het voorzien in een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer. In voorkomend geval worden de maatregelen, vermeld in artikel 9 en 10, §2, van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, toegepast.

§4. Iedere actor, betrokken bij de verwerking van de persoonsgegevens, neemt de passende maatregelen met het oog op transparantie ten aanzien van de personen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Deze maatregelen hebben onder meer tot doel dat de globale regeling inzake gegevensverwerking in het kader van dit samenwerkingsakkoord voldoende duidelijk is voor de personen waarvan persoonsgegevens verwerkt worden. De communicatie hieromtrent wordt ter beschikking gesteld in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal.

§5 Als verwerkingsverantwoordelijken van de actoren, vermeld in paragraaf 3 en paragraaf 4 en betrokken bij de verwerking van de persoonsgegevens, treden op:

1° het Agentschap Justitie en Handhaving;

2° de individuele gespecialiseerde voorzieningen aangewezen conform artikel 7, §1;

3° de Federale Overheidsdienst Justitie.

Artikel 13

Er wordt een begeleidingscomité opgericht, dat is samengesteld uit volgende leden:

1° één stemgerechtigd lid treedt op als vertegenwoordiger van de federale minister, bevoegd voor justitie, en wordt door de betreffende minister aangeduid;

2° één stemgerechtigd lid treedt op als vertegenwoordiger van de Vlaamse minister, bevoegd voor de justitiehuisen, en wordt door de betreffende minister aangeduid;

3° één stemgerechtigd lid treedt op als vertegenwoordiger van de Vlaamse minister, bevoegd voor welzijn, de Vlaamse minister, bevoegd voor gezondheids- en woonzorg en wordt door de betreffende ministers bij consensus aangeduid;

4° één raadgevend lid treedt op als vertegenwoordiger van het steuncentrum;

5° één raadgevend lid treedt op als vertegenwoordiger van de geestelijke gezondheidszorg,

6° één raadgevend lid treedt op als vertegenwoordiger van het algemeen welzijnswerk.

Voor elk van de leden worden één of meerdere plaatsvervangers aangeduid. Het voorzitterschap en secretariaat van het begeleidingscomité wordt jaarlijks afwisselend opgenomen door:

1° de federale overheidsdienst Justitie,

2° het Agentschap Justitie en Handhaving;

3° het Departement Zorg.

Het begeleidingscomité beslist in consensus tussen de zetelende leden of hun plaatsvervangers. Bij onenigheid tussen de leden kan gestemd worden en worden beslissingen met eenvoudige meerderheid genomen. In dat geval hebben de vertegenwoordigers, vermeld in het eerste lid, 5° tot en met 7°, een raadgevende stem.

Artikel 14

Het begeleidingscomité vervult volgende opdrachten:

1° jaarlijks evalueren van de toepassing van het samenwerkingsakkoord en hierover een rapport opstellen ten behoeve van de partijen bij dit samenwerkingsakkoord, uiterlijk drie maanden na ontvangst van de werkingsverslagen, vermeld in artikel 6, tweede lid, 10°, en artikel 9, 5°;

2° adviseren van de partijen over de toepassing van het samenwerkingsakkoord, op eigen initiatief of op vraag van een partij. In geval het begeleidingscomité een advies formuleert aan de Federale Staat of een federale minister, engageert het begeleidingscomité zich om voorafgaandelijk overleg te plegen met het begeleidingscomité van de andere deelstaten;

3° ter beschikking stellen van een model van doorverwijfsfiche, vermeld in artikel 11, §1, een model van driepartijenovereenkomst, vermeld in artikel 11, §2, en een model van feedbackfiche, vermeld in artikel 11, §3;

4° ter beschikking stellen van een sjabloon voor het werkingsverslag van de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen, vermeld in artikel 9, 5°;

5° goedkeuren van de richtlijnen en lijsten opgemaakt door het steuncentrum, vermeld in artikel 6, tweede lid, 5°, en 6° en het jaarplan van het steuncentrum, vermeld in artikel 6, tweede lid, 9°;

6° ter beschikking stellen van een sjabloon voor het advies, opgesteld door de justitiehuisen, vermeld in artikel 5, 1°.

Artikel 15

Dit samenwerkingsakkoord geldt voor een proefperiode van twee jaar en wordt telkens met een jaar stilzwijgend verlengd indien het niet door één of meerdere partijen schriftelijk wordt opgezegd drie maanden voor het einde van de periode.

Artikel 16

Het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik wordt opgeheven.

Artikel 17

In afwijking van artikel 7, §2, van dit samenwerkingsakkoord, wijst de bevoegde minister de voorzieningen die conform artikel 7 van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de federale staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik aangewezen zijn als gespecialiseerde voorziening en die voldoen aan de criteria, vermeld in artikel 8 van dit samenwerkingsakkoord, opnieuw aan als gespecialiseerde voorziening zonder dat voor deze aanwijzing een voorafgaande vraag tot aanwijzing als vermeld in artikel 7, §2, van dit samenwerkingsakkoord vereist is.

Artikel 18

Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking op de dag van de publicatie van de laatste instemmingsakte bij dit samenwerkingsakkoord in het Belgisch Staatsblad.

Gedaan te Brussel op 18 juli 2025 in vier originele exemplaren, waarvan één voor de Federale Staat en drie voor de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de Federale Staat:
De federale minister van Justitie,

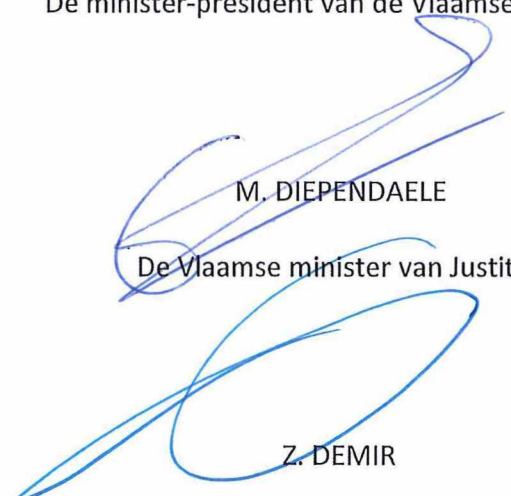

A. Verlinden

Voor de Vlaamse Gemeenschap:
De minister-president van de Vlaamse Regering,

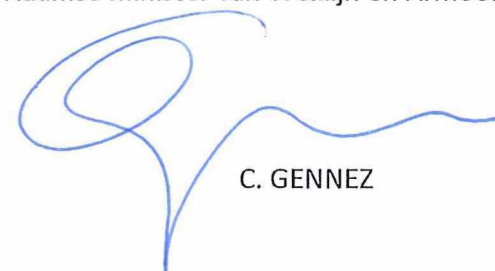
M. DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Justitie,

Z. DEMIR

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding,

C. GENNEZ

**Accord de coopération entre l'État fédéral et la Communauté flamande relatif à
l'accompagnement et au traitement des personnes suspectées, accusées, inculpées,
condamnées ou internées pour des infractions sexuelles**

Vu l'article 128, §1, de la Constitution,

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 portant réforme des institutions, notamment l'article 5, §1, I à III, et l'article 92bis, §1, modifiée par la loi spéciale du 16 juillet 1993 et la loi spéciale du 6 janvier 2014,

Considérant que les compétences en matière d'accompagnement et de traitement des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels sont réparties entre l'État fédéral et les Communautés,

Considérant que cette fragmentation des compétences et la dispersion du personnel ainsi que des moyens matériels et financiers associés peuvent entraver un accompagnement et un traitement efficaces, cohérents et intégrés des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels,

Considérant qu'une collaboration structurelle entre l'État fédéral et la Communauté flamande est nécessaire pour parvenir à un accompagnement et un traitement de qualité des délinquants sexuels,

Considérant que la Constitution et la loi spéciale du 8 août 1980 portant réforme des institutions prévoient la possibilité pour les autorités mentionnées de conclure un accord de coopération,

Considérant que l'accord de coopération entre l'État fédéral et la Communauté flamande du 8 octobre 1998 concernant l'accompagnement et le traitement des auteurs d'abus sexuels doit être actualisé,

Les parties,

L'État fédéral, représenté par le gouvernement fédéral, en la personne du ministre de la Justice,

Et

La Communauté flamande, représentée par le gouvernement flamand, en la personne du ministre-président, du ministre de la Justice et de la Prévention, de l'Environnement, de l'Énergie et du Tourisme et de la ministre du Bien-être, de la Santé publique et de la Famille,

Conviennent, en fonction de leurs compétences respectives, ce qui suit :

Article 1

Pour l'application du présent accord de coopération, on entend par.

1° Règlement général sur la protection des données : le Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données) ;

2° accompagnement : l'accompagnement psychosocial des intéressés ;

3° comité d'accompagnement : le comité d'accompagnement visé à l'article 13 ;

4° traitement : le traitement psychothérapeutique et/ou psychiatrique des personnes concernées ,

5° intéressé(e) : une personne telle que décrite à l'article 2 ,

6° autorité compétente : en fonction des différents cadres juridiques ou de la demande d'avis, désigne soit l'autorité judiciaire, plus précisément la chambre de protection sociale, la chambre d'exécution des peines, la commission de probation, le juge d'instruction ou le ministère public, soit le ministre fédéral de la Justice, plus précisément l'autorité pénitentiaire ;

7° centre d'aide sociale générale : un centre tel que visé à l'article 2, 2°, du décret du 8 mai 2009 relatif à l'aide sociale générale ;

8° centre de soins de santé mentale : un centre de soins de santé mentale tel que visé à l'article 2, 1°, du décret du 18 mai 1999 relatif au secteur de la santé mentale ;

9° les centres de psychiatrie légale et les institutions ayant conclu un accord de placement : les établissements mentionnés à l'article 3, 4° c) et d) de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement des personnes ;

10° structure spécialisée : une structure qui assume l'accompagnement et/ou le traitement des intéressés, désignée conformément à l'article 7, § 1er ;

11° initiative d'habitation protégée : une initiative d'habitation protégée telle que visée à l'article 2, 9°, du décret du 6 juillet 2018 relatif à la reprise des secteurs des maisons de soins psychiatriques, des initiatives d'habitation protégée, des conventions de revalidation, des hôpitaux de revalidation et des équipes d'accompagnement multidisciplinaires de soins palliatifs ;

12° maisons de justice : les services mentionnés à l'article 2, 10°, du décret du 26 avril 2019 sur les maisons de justice et l'aide juridique de première ligne ;

13° maison de soins psychiatriques : une maison de soins psychiatriques telle que visée à l'article 2, 12°, du décret du 6 juillet 2018 relatif à la reprise des secteurs des maisons de soins psychiatriques, des initiatives d'habitation protégée, des conventions de revalidation, des hôpitaux de revalidation et des équipes d'accompagnement multidisciplinaires de soins palliatifs ;

14° hôpitaux psychiatriques : les hôpitaux psychiatriques visés à l'article 3 de la loi coordonnée du 10 juillet 2008 sur les hôpitaux et autres établissements de soins ;

15° les services psychosociaux : les services spécialisés dans la problématique des intéressés et qui travaillent au sein de chaque prison et section de protection sociale. L'équipe est pluridisciplinaire et est composée de psychologues, d'assistants sociaux, d'un psychiatre et d'un directeur ;

16° centre d'appui : le centre qui apporte un soutien aux centres de psychiatrie légale et aux institutions ayant conclu un accord de placement, aux structures spécialisées, aux maisons de justice et aux services psychosociaux.

Article 2

Le présent accord de coopération porte sur les avis spécialisés ainsi que l'accompagnement et le traitement spécialisés de personnes soupçonnées, accusées, inculpées, condamnées ou internées pour certaines infractions sexuelles et pour lesquelles des avis, un accompagnement et un traitement spécialisés sont fournis sur la base de dispositions légales et réglementaires.

Cet accord de coopération s'applique aux structures situées dans la région de langue néerlandaise et aux structures situées dans la région bilingue de Bruxelles-Capitale, et qui peuvent être considérées par leur organisation comme appartenant exclusivement à la Communauté flamande.

Article 3

Les services psychosociaux sont investis des missions suivantes :

1° procéder à une évaluation multidisciplinaire de la personnalité et à une évaluation des risques ;

2° se concentrer sur une offre pré-thérapeutique dans le cadre de l'examen psychosocial en vue de préparer l'accompagnement ou le traitement par les structures spécialisées ;

3° fournir des avis dans le cadre des modalités d'exécution (des peines) à l'autorité compétente en fonction des décisions à prendre ;

4° coopérer et se concerter avec le centre d'appui, les structures spécialisées, les maisons de justice et les centres de psychiatrie légale.

Article 4

Les centres de psychiatrie légale sont investis des missions suivantes :

1° procéder à une évaluation multidisciplinaire de la personnalité et à une évaluation des risques ;

2° réaliser une offre thérapeutique en vue de préparer l'accompagnement ou le traitement par les structures spécialisées;

3° fournir des avis dans le cadre des modalités d'exécution à la Chambre de protection sociale en fonction des décisions à prendre ;

4° coopérer et se concerter avec le centre d'appui, les structures spécialisées, les maisons de justice et les services psychosociaux.

Article 5

Les maisons de justice sont investies des missions suivantes :

1° fournir des avis concernant les intéressés selon un modèle établi par le comité d'accompagnement, sans préjudice des missions des services psychosociaux, visés à l'article 3, 3°, et des missions des centres de psychiatrie légale et des institutions ayant conclu un accord de placement, visées à l'article 4, 3° ;

2° faire inscrire les intéressés dans une structure spécialisée et, le cas échéant, transmettre les éléments du dossier à la structure spécialisée, conformément à l'article 11, §1er ;

3° veiller à ce que les accords préalables en matière d'accompagnement ou de traitement soient fixés dans une convention tripartite, conformément à l'article 11, §2 ,

4° suivre et motiver les intéressés pour que ces personnes se conforment aux conditions imposées et contrôler le respect de ces conditions ,

5° coordonner la coopération entre les services de justice, d'aide sociale et de soins de santé impliqués dans le suivi des intéressés. Cela implique une concertation régulière avec la structure spécialisée chargée de l'accompagnement ou du traitement ;

6° le cas échéant, organiser une consultation tripartite, conformément à l'article 11, §4 ;

7° demander une fiche reprenant le feedback du suivi de l'accompagnement ou du traitement auprès de la structure spécialisée dans le cadre du rapportage obligatoire des maisons de justice à l'autorité compétente ,

8° rapporter directement au procureur du Roi les situations urgentes présentant un risque grave pour les tiers et en informer l'autorité compétente.

Article 6

Le centre d'appui réalise les missions suivantes :

1° remplir une fonction consultative à la demande des services psychosociaux, des centres de psychiatrie légale et des institutions ayant conclu un accord de placement, des maisons de justice et des structures spécialisées ;

2° fournir des informations scientifiques aux services psychosociaux, aux centres de psychiatrie légale et aux institutions ayant conclu un accord de placement, aux maisons de justice et aux structures spécialisées ;

3° mener des recherches scientifiques, y compris sur la base des données fournies par les services psychosociaux, les centres de psychiatrie légale et les institutions ayant conclu accord de placement, les maisons de justice et les structures spécialisées ,

4° apporter un soutien, prévoir des formations spécifiques et une intervision dans le domaine du psychodiagnostic, de l'évaluation des risques et des méthodologies d'accompagnement et de traitement pour les services psychosociaux, les centres de psychiatrie légale et les institutions ayant conclu accord de placement, les maisons de justice et les structures spécialisées, et promouvoir ce type de formations et interventions offertes par d'autres organisations, pour autant qu'elles soient scientifiquement fondées ;

5° publier et gérer une liste des structures spécialisées désignées conformément à l'article 7. Toute modification de cette liste est notifiée au centre d'appui par la partie concernée du présent accord de coopération. Le centre d'appui informe le comité d'accompagnement de la liste actuelle ;

6° publier et mettre à jour des directives reprenant de bonnes pratiques pour l'application de méthodes de psychodiagnostic, d'évaluation des risques, d'accompagnement et de traitement fondées sur des preuves scientifiques, ainsi que des directives reprenant de bonnes pratiques pour le transfert partiel de l'accompagnement ou du traitement à une structure non spécialisée ou à un praticien individuel visé à l'article 10. Le centre d'appui informe le comité d'accompagnement au sujet de ces directives ;

7° contribuer à des actions informatives concernant l'application de l'accord de coopération, à la demande d'une partie à cet accord de coopération ;

8° se concerter au moins une fois par an avec les autres centres d'appui reconnus dans le cadre d'initiatives des autres entités fédérées en vue d'échanger des informations et de coordonner leur fonctionnement respectif ,

9° établir un plan annuel avec un aperçu des missions d'appui prévues pour les services psychosociaux, les centres de psychiatrie légale et les institutions ayant conclu un accord de placement, les maisons de justice et les structures spécialisées, et ce, avant le 1er décembre précédant l'année de fonctionnement concernée, soumis pour approbation aux parties au présent accord de coopération qui subventionnent les missions d'accompagnement concernées en fonction de leurs propres compétences ;

10° rédiger un rapport d'activité destiné aux parties au présent accord de coopération, et ce, avant le 1er mai suivant l'année de fonctionnement. Les missions accomplies pour les services psychosociaux, les centres de psychiatrie légale et les institutions ayant conclu un accord de placement, les maisons de justice et les structures spécialisées sont reprises dans des volets distincts du rapport d'activité

Le centre d'appui est également investi des missions mentionnées à l'article 9, 1° à 5°. Les articles 10, 11 et 12 s'appliquent mutatis mutandis.

Les parties au présent accord de coopération s'engagent, chacune dans le cadre de leurs compétences respectives, à apporter un soutien financier au centre d'appui. À cette fin, elles peuvent subventionner le Centre médicolégal universitaire en tant que centre d'appui pour l'exécution des tâches mentionnées aux premier et deuxième alinéas.

Article 7

§1er. Le ministre flamand qui a les soins de santé et les soins résidentiels dans ses attributions désigne, pour chaque province ainsi que pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale, un ou plusieurs centres de soins de santé mentale reconnus et subventionnés par la Communauté flamande en tant que structures spécialisées pour l'accompagnement et le traitement des intéressés.

Le ministre flamand qui a les soins de santé et les soins résidentiels dans ses attributions désigne un ou plusieurs hôpitaux psychiatriques reconnus par la Communauté flamande comme structures spécialisées pour l'accompagnement et le traitement des intéressés.

Le ministre flamand qui a le bien-être dans ses attributions désigne, par province, un centre d'aide sociale générale reconnu et subventionné par la Communauté flamande en tant que structure spécialisée pour l'accompagnement des intéressés, avec une seule structure spécialisée pour la province du Brabant flamand et la région bilingue de Bruxelles-Capitale réunies.

Le ministre flamand qui a les soins de santé et les soins résidentiels dans ses attributions peut désigner une ou plusieurs maisons de soins psychiatriques et initiatives d'habitation protégée reconnues et subventionnées par la Communauté flamande en tant que structures spécialisées pour l'accompagnement et le traitement des intéressés pour chaque province ainsi que pour la région bilingue de Bruxelles-Capitale.

§2. Pour être désignées, les structures visées au paragraphe 1er introduisent une demande auprès du ministre compétent de la Communauté flamande. La demande contient au moins

les pièces par lesquelles la structure démontre que les critères visés à l'article 8 du présent accord de coopération sont remplis. Le ministre compétent informe le demandeur de sa décision dans un délai de 60 jours à compter de la réception de la demande écrite.

§3. Tout changement dans la désignation des structures spécialisées sera notifié au centre d'appui par la partie concernée du présent accord de coopération.

§4. Le département flamand des Soins (*Departement Zorg*) est chargé de contrôler les structures spécialisées visées au paragraphe 1er, en application du décret du 19 janvier 2018 relatif au contrôle public dans le cadre de la politique de la santé et de l'aide sociale.

Si le *Departement Zorg* constate que la structure spécialisée visée au paragraphe 1er ne répond pas aux critères de l'article 8, ou ne remplit pas ou pas suffisamment les missions énumérées à l'article 9, le *Departement Zorg* en informe le ministre compétent. Le ministre compétent formule alors une intention motivée de retirer la désignation visée au paragraphe 1er. L'intention motivée de retirer la désignation sera envoyée par courrier recommandé et mentionnera la possibilité, les conditions et la procédure à suivre pour introduire un contredit motivé à l'intention.

Si la structure spécialisée à laquelle été transmise l'intention de retirer la désignation visée au paragraphe 2 a introduit un contredit motivé dans les 30 jours suivant la réception par la structure de l'intention motivée, le contredit sera traité conformément aux règles fixées par ou en vertu du chapitre III du décret du 7 décembre 2007 portant création d'une Commission consultative pour les Structures de l'Aide sociale, de la Santé publique et de la Famille et des (Candidats) Accueillants.

Si la structure spécialisée à laquelle été transmise l'intention de retirer la désignation visée au paragraphe 2 n'a pas introduit un contredit dans les 30 jours suivant la réception par la structure de l'intention, la décision du ministre compétent de retirer la désignation sera transmise à la structure spécialisée par courrier recommandé.

§5. La structure spécialisée visée au paragraphe 1er peut demander au ministre compétent, par lettre recommandée, de retirer la désignation.

Article 8

Les structures spécialisées doivent répondre à tous les critères suivants :

1° la structure spécialisée est dotée de la personnalité juridique ou fait partie d'une organisation dotée de la personnalité juridique ;

2° la structure spécialisée s'engage dans une coopération intégrée avec d'autres structures spécialisées au sein du champ d'action territorial ;

3° la structure spécialisée ou la coopération intégrée de structures spécialisées dispose d'une équipe multidisciplinaire pour assurer l'accompagnement et le traitement des intéressés. Un psychiatre est rattaché à la structure spécialisée de soins de santé mentale ;

4° la structure spécialisée ou la coopération intégrée de structures spécialisées est apte à appliquer des psychodiagnostic, une évaluation des risques et des méthodologies scientifiquement fondés lors de l'accompagnement et du traitement des intéressés, et ce, en vue de réduire la récidive. La structure spécialisée applique l'analyse de délits et la gestion des risques et s'efforce de promouvoir le bien-être des intéressés. La structure spécialisée travaille dans le cadre d'une vision axée sur le rétablissement, en impliquant autant que possible le réseau social des intéressés ;

5° la structure spécialisée permet à chaque membre de l'équipe, qui est chargé d'assurer l'accompagnement ou le traitement des intéressés, de participer au moins 9 heures par an à des cours de formation et/ou des interventions proposées ou publiées par le centre d'appui dans le domaine du psychodiagnostic, de l'évaluation des risques et des méthodologies d'accompagnement et de traitement ;

6° la structure spécialisée est disposée à accomplir les missions mentionnées à l'article 9 et à envisager de déléguer une partie de l'accompagnement ou du traitement, tel que visé à l'article 10.

Article 9

Les structures spécialisées sont investies des missions suivantes :

1° rédiger le volet « feedback opstart » (NdT . démarrage feed-back) de la fiche d'adressage en ce qui concerne le lancement de l'accompagnement ou du traitement et le transmettre à l'assistant de justice concerné, conformément à l'article 11, §1er, 2° ;

2° assurer un accompagnement ou un traitement extra-pénitentiaire approprié aux intéressés pour lesquels une convention tripartite a été conclue conformément à l'article 11 §2 ;

3° rédiger une fiche de feed-back sur le suivi de l'accompagnement ou du traitement et la transmettre à l'assistant de justice concerné, conformément à l'article 11, §3 ;

4° participer à une consultation tripartite, à la demande de l'assistant de justice, conformément à l'article 11, §4 ;

5° rédiger un rapport d'activité annuel au nom de la structure spécialisée ou de la coopération intégrée de structures spécialisées contenant une partie dédiée spécifiquement aux données quantitatives et qualitatives relatives à l'accompagnement et au traitement des intéressés, selon un modèle établi par le comité d'accompagnement. Ce rapport de d'activité doit démontrer que la structure spécialisée répond aux critères énoncés à l'article 8. Ce rapport d'activité sera soumis au ministre compétent, et ce, avant le 1er mai suivant l'année de fonctionnement en vue de justifier la désignation.

Article 10

Si indiqué, la structure spécialisée peut déléguer une partie de l'accompagnement ou du traitement à une structure non spécialisée ou à un praticien individuel dont la structure spécialisée estime qu'il possède l'expertise nécessaire pour ce faire.

Dans ce cas, la structure spécialisée continue à suivre activement la personne concernée, visée à l'article 2, et met en œuvre les accords de coopération conclus avec les maisons de justice, visées à l'article 11. La structure spécialisée établit des accords de travail clairs avec la structure non spécialisée ou le praticien individuel auquel l'accompagnement ou le traitement est partiellement délégué, en se basant sur la directive publiée par le **centre d'appui**, visée à l'article 6, alinéa 2, 6°.

Dans le rapport de fonctionnement visé à l'article 9, 5°, la structure spécialisée fait rapport du nombre de trajets partiellement délégués en fonction du monitoring et de l'évaluation.

Article 11

§1er. L'assistant de justice concerné des maisons de justice fait inscrire les personnes concernées en vue d'un accompagnement et d'un traitement adaptés, dans une structure spécialisée au moyen d'une fiche d'adressage. En fonction de l'instance qui intervient en tant qu'autorité compétente, le ministère public, le juge d'instruction ou les autorités pénitentiaires fournissent à la structure spécialisée les éléments du dossier nécessaires à l'accompagnement et au traitement des personnes concernées. A cette fin, le ministère public, le juge d'instruction ou les autorités pénitentiaires peuvent faire appel aux maisons de justice, sous réserve de leur accorder l'autorisation nécessaire à cet effet. La structure spécialisée signale le début de l'accompagnement ou du traitement au moyen de la fiche d'adressage

La fiche d'adressage visée au paragraphe 1er comporte les volets suivants :

1° le volet « aanmelding » (NdT : inscription) par le biais duquel l'assistant de justice concerné fournit les éléments pertinents du dossier à la structure spécialisée en vue de l'accompagnement ou du traitement de l'intéressé ;

2° le volet « feedback opstart » par le biais duquel la structure spécialisée indique si l'intéressé peut ou non bénéficier d'un accompagnement ou d'un traitement. Si l'intéressé est éligible, l'évaluation du démarrage prévu de l'accompagnement ou du traitement ainsi que les conditions éventuelles imposées par le thérapeute sont complétées. Si la structure spécialisée décide que l'intéressé n'est pas éligible pour bénéficier d'un accompagnement ou d'un traitement, une alternative d'orientation est, si possible, indiquée.

§2. Avant d'entamer l'accompagnement ou le traitement de l'intéressé, les maisons de justice, le thérapeute concerné de la structure spécialisée et l'intéressé concluent une convention tripartite qui fixe les actions à entreprendre dans le cadre de l'accompagnement et du traitement de l'intéressé, la méthode de coopération entre les parties précitées et les modalités convenues en ce qui concerne l'échange d'informations.

§3. La structure spécialisée prépare une fiche de retour d'information à l'intention des maisons de justice sur le suivi de l'accompagnement ou du traitement, chaque fois qu'elle le juge utile et au moins dans les situations suivantes :

1° à la demande de l'assistant de justice concerné dans le cadre du rapportage obligatoire des maisons de justice à l'autorité compétente ;

2° à l'initiative de la structure spécialisée, en cas de difficultés formelles survenues durant l'accompagnement ou le traitement, en cas de situations présentant un risque grave pour des tiers ou en cas de menace de fin prématurée de l'accompagnement ou du traitement.

La fiche de retour d'information visée à l'alinéa 1er comporte les rubriques suivantes :

1° la rubrique « opvolging » fait état du déroulement de l'accompagnement ou du traitement. Dans cette rubrique sont repris les points suivants :

- a) la présence effective de l'intéressé aux rendez-vous fixés ;
- b) les absences non justifiées de l'intéressé ;
- c) les situations qui présentent un risque grave pour les tiers ;
- d) les difficultés formelles rencontrées dans le cadre de l'accompagnement ou du traitement ;

2° la rubrique « stopzetting » fait état, le cas échéant, d'une cessation anticipée de l'accompagnement ou du traitement par l'intéressé ou la structure spécialisée. Sont indiqués la date et la raison de la cessation anticipée et, si possible, une alternative d'orientation et des points d'attention. Si une alternative d'orientation n'est pas possible, la raison en est donnée ;

3° la rubrique « afronding » fait état, le cas échéant, de la finalisation positive de l'accompagnement ou du traitement. La date finalisation et, si possible, les points d'attention sont mentionnés.

En cas d'urgence dans le signalement d'une situation présentant un risque grave pour des tiers, tel que visé à l'alinéa 2, 1°, c), la structure spécialisée fait directement rapport au procureur du Roi. Une copie de ce rapport est remise aux maisons de justice.

§4. Pendant l'accompagnement ou le traitement, une consultation tripartite peut avoir lieu entre l'assistant de justice concerné, le thérapeute concerné de la structure spécialisée et l'intéressé. La consultation tripartite vise à remédier aux difficultés qui empêchent la structure spécialisée de poursuivre l'accompagnement ou le traitement.

À cette fin, lors des consultations triparties :

1° sont précisés la raison et l'objectif de la consultation ;

2° sont clarifiés les rôles et responsabilités de chacun ;

3° sont abordés les aspects problématiques de la situation du client qui constituent un obstacle à la poursuite de l'accompagnement ou du traitement ;

4° sont pris, dans la mesure du possible, des arrangements pour remédier aux problèmes constatés.

Cette consultation peut être demandée par toute partie concernée, comme indiqué à l'alinéa 1er, y compris lorsque le thérapeute signale des difficultés formelles, une situation qui présente un risque grave pour des tiers ou qui menace de mettre fin prématurément à l'accompagnement ou au traitement. La consultation est organisée par l'assistant de justice et ne peut avoir lieu qu'en présence, physique ou en ligne, de l'intéressé.

En fonction de la finalité de la consultation tripartite, le thérapeute concerné peut partager des informations concernant les difficultés empêchant la poursuite de l'accompagnement ou du traitement par la structure spécialisée, sans risquer d'être sanctionné au titre de l'article 458 du Code pénal pour violation du secret professionnel.

Article 12

§1er. Dans la mesure où cela est nécessaire pour fournir un accompagnement ou un traitement appropriés aux personnes concernées, les données à caractère personnel suivantes peuvent être traitées :

- 1° données d'identification ;
- 2° coordonnées ;
- 3° données sur la profession, la compétence professionnelle, les études et la formation ;
- 4° âge, sexe, nationalité, état civil et statut de résident ,
- 5° données en matière de dettes et de solvabilité ,
- 6° données sur le mode de vie, les activités de loisirs et le contexte social ,
- 7° données sur la composition de la famille ;
- 8° données sur les conditions de logement ;
- 9° données policières et judiciaires ;
- 10° données relatives à la santé ,
- 11° données sur les situations et les comportements à risque ;
- 12° données indiquant l'origine ou la provenance ;
- 13° données relatives au comportement sexuel ou à l'orientation sexuelle ;
- 14° données révélant des convictions politiques, religieuses ou philosophiques ;
- 15° données comportementales ;
- 16° autres données strictement nécessaires aux fins envisagées

Les personnes dont les données personnelles visées au paragraphe 1er peuvent être traitées sont .

- 1° les personnes concernées ;
- 2° les relations et les contacts des personnes concernées, dans la mesure où le traitement de ces données à caractère personnel est nécessaire pour fournir un accompagnement ou un traitement appropriés aux personnes concernées.

3° l'assistant de justice concerné et l'intervenant social concerné, dans la mesure où le traitement de ces données à caractère personnel est limité aux catégories mentionnées au premier alinéa, 1° et 2°.

Les données à caractère personnel visées au paragraphe 1er peuvent être traitées de la manière suivante :

- 1° l'établissement et la transmission d'une fiche d'adressage, conformément à l'article 11, §1er ;
- 2° l'établissement d'une convention tripartite, conformément à l'article 11, §2 ;
- 3° l'établissement et la transmission d'une fiche de retour d'information, conformément à l'article 11, §3 ;
- 4° l'assistant de justice concerné et le thérapeute compétent de la structure spécialisée peuvent échanger des données à caractère personnel lors de la consultation tripartite visée à l'article 11, §4, et les enregistrer dans leurs propres dossiers ;
- 5° les structures spécialisées peuvent utiliser les données à caractère personnel, visées à l'alinéa 1er, pour fournir un accompagnement ou un traitement appropriés aux personnes concernées ;
- 6° la réalisation de recherches scientifiques, conformément à l'article 6, 3°.

§2. Le traitement des données à caractère personnel, visées au paragraphe 1er, est effectué conformément à l'article 6, alinéa 1er, e) du Règlement général sur la protection des données.

Le traitement des données à caractère personnel, visées au paragraphe 1er, peut également porter sur le traitement des catégories particulières de données à caractère personnel, tel que prévu à l'article 9, alinéa 1er, du Règlement général sur la protection des données. Ces traitements sont considérés comme nécessaires pour des motifs d'intérêt public important, tels que visés à l'article 9, alinéa 2, point g), du règlement précité.

Le traitement de données à caractère personnel visé au paragraphe 1er peut également comprendre le traitement de données à caractère personnel visées à l'article 10 du règlement précité.

§3. Chaque acteur, impliqué dans le traitement des données à caractère personnel, visé au paragraphe 1er, intervient en toute autonomie en tant que responsable du traitement des données en vertu des pouvoirs qui lui sont conférés. Chaque acteur respecte un délai de conservation maximal de 10 ans, sauf si une autre durée légale de conservation s'applique à l'acteur concerné.

Chaque acteur impliqué dans le traitement des données à caractère personnel prend les mesures appropriées pour sécuriser ces données, notamment en assurant une gestion correcte des utilisateurs et des accès. Le cas échéant, les mesures visées aux articles 9 et 10 §2, de la loi du 30 juillet 2018 relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel sont appliquées.

§4. Chaque acteur impliqué dans le traitement de données à caractère personnel prend les mesures appropriées pour assurer la transparence à l'égard des personnes visées au paragraphe 1er, alinéa 2. Ces mesures visent, entre autres, à garantir que le règlement global en matière de traitement des données dans le cadre du présent accord de coopération est

suffisamment clair pour les personnes dont les données à caractère personnel sont traitées. La communication y afférente est mise à disposition sous une forme concise, transparente, compréhensible et facilement accessible, dans un langage clair et simple.

§5. Les responsables du traitement des acteurs mentionnés au paragraphe 3 et au paragraphe 4 et impliqués dans le traitement des données à caractère personnel sont .

1° l'Agence Justice et Application des Peines ;

2° les établissements spécialisés individuels désignés conformément à l'article 7, §1 ;

3° le Service Public Fédéral Justice.

Article 13

Un comité d'accompagnement composé des membres suivants est créé :

1° un membre ayant voix délibérative intervient en tant que représentant du ministre fédéral qui a la Justice dans ses attributions, et est désigné par le ministre concerné ;

2° un membre ayant voix délibérative intervient en tant que représentant du ministre flamand responsable des maisons de justice, et est désigné par le ministre concerné ;

3° un membre ayant voix délibérative intervient en tant que représentant du ministre flamand qui a le bien-être dans ses attributions et le ministre flamand qui a les soins de santé et les soins résidentiels dans ses attributions, et est désigné par consensus par les ministres concernés ;

4° un membre consultatif intervient en tant que représentant du centre d'appui ;

5° un membre consultatif intervient en tant que représentant des soins de santé mentale ;

6° un membre consultatif intervient en tant que représentant de l'action d'aide sociale générale.

Un ou plusieurs suppléants sont désignés pour chacun des membres. La présidence et le secrétariat du comité d'accompagnement sont assurés chaque année en alternance par :

1° le Service public fédéral Justice ;

2° l'agence flamande de la Justice et du Maintien (Agentschap Justitie en Handhaving) ;

3° le département flamand des Soins (Departement Zorg) ;

Le comité d'accompagnement prend ses décisions par consensus entre les membres siégeant ou leur suppléant. En cas de désaccord entre les membres, des votes peuvent être organisés et les décisions sont prises à la majorité simple. Dans ce cas, les représentants visés à alinéa 1er, 5° à 7°, ont une voix consultative.

Article 14

Le comité d'accompagnement est investi des missions suivantes :

1° évaluer annuellement l'application de l'accord de coopération et établir un rapport à ce sujet à l'intention des parties à cet accord de coopération, au plus tard trois mois après avoir reçu les rapports de fonctionnement visés à l'article 6, alinéa 2, 10°, et à l'article 9, 5° ;

2° conseiller les parties sur l'application de l'accord de coopération, de sa propre initiative ou à la demande d'une partie. Si le comité d'accompagnement formule un avis à l'intention de l'État fédéral ou d'un ministre fédéral, le comité d'accompagnement s'engage à consulter au préalable le comité d'accompagnement des autres entités fédérées ;

3° mettre à disposition un modèle de fiche d'adressage, visé à l'article 11, §1er, un modèle de convention tripartite, visé à l'article 11, §2, et un modèle de fiche de retour d'information, visé à l'article 11, §3 ;

4° mettre à disposition un modèle de rapport de fonctionnement de la structure spécialisée ou de la coopération intégrée des structures spécialisées visé à l'article 9, 5° ;

5° approuver les directives et les listes établies par le centre d'appui visées à l'article 6, alinéa 2, 5° et 6°, ainsi que le plan annuel du centre d'appui visé à l'article 6, alinéa 2, 9° ;

6° la mise à disposition d'un modèle de l'avis, élaboré par les maisons de justice mentionnées à l'article 5, 1°.

Article 15

Cet accord de coopération est conclu pour une période d'essai de deux ans et sera reconduit tacitement d'un an s'il n'est pas dénoncé par écrit par une ou plusieurs parties trois mois avant la fin de la période.

Article 16

L'accord de coopération du 8 octobre 1998 entre l'Etat fédéral et la Communauté flamande relatif à la guidance et au traitement d'auteurs d'infractions à caractère sexuel est abrogé.

Article 17

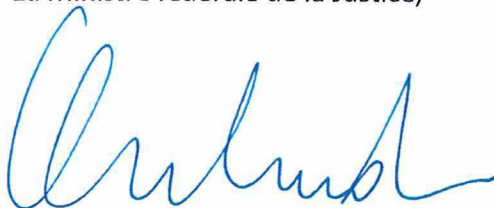
Par dérogation à l'article 7, §2, du présent accord de coopération, le ministre compétent désigne à nouveau comme structures spécialisées, les structures qui ont été désignées comme spécialisées conformément à l'article 7 de l'accord de coopération du 8 octobre 1998 entre l'État fédéral et la Communauté flamande relatif à la guidance et au traitement d'auteurs d'infractions à caractère sexuel et qui répondent aux critères visés à l'article 8 du présent accord de coopération, sans que cette désignation ne nécessite une demande préalable de désignation telle que visée à l'article 7, §2, du présent accord de coopération.

Article 18

Le présent accord de coopération entre en vigueur le jour de la publication du dernier acte d'assentiment dans le cadre de cet accord de coopération au Moniteur belge.

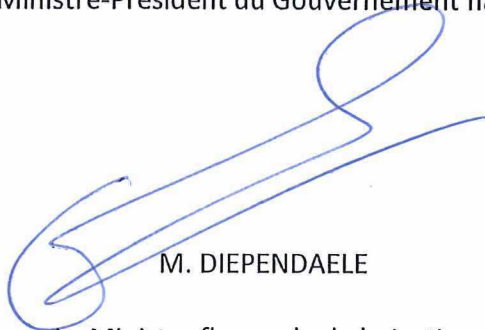
Fait à Bruxelles le 18 juillet 2025, en quatre exemplaires originaux, dont un pour l'État fédéral et trois pour la Communauté flamande.

Pour l'État fédéral :
La Ministre fédérale de la Justice,

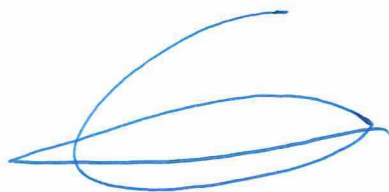
A. VERLINDEN

Pour la Communauté flamande :
Le Ministre-Président du Gouvernement flamand

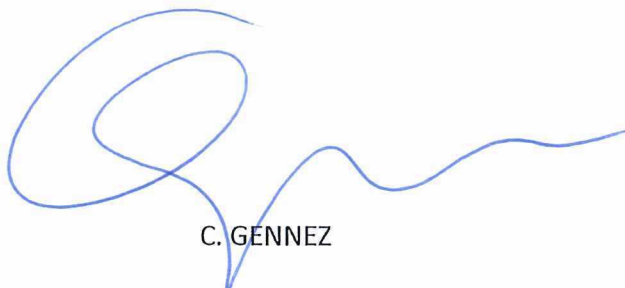
M. DIEPENDAELE

La Ministre flamande de la Justice

Z. DEMIR

La Ministre flamande du Bien-être

C. GENNEZ

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven

Memorie van Toelichting

ALGEMENE BESCHOUWINGEN

Het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap van 8 oktober 1998 inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik werd gesloten om de samenwerking tussen de diensten betrokken bij de begeleiding en behandeling van seksueel delinquenten vast te leggen. Dit samenwerkingsakkoord werd op 2 maart 1999 decretaal en op 4 mei 1999 wettelijk verankerd. Het samenwerkingsakkoord beschrijft de bevoegdheden en verbintenissen van de verschillende actoren en regelt hun samenwerking. Tot op heden werd dit samenwerkingsakkoord nog niet aan wijzigingen onderworpen.

De zesde staatshervorming, waarbij onder andere de bevoegdheden van de justitiehuisen werden overgeheveld naar de Gemeenschappen, heeft de noodzaak doen ontstaan om het bestaande samenwerkingsakkoord te actualiseren. Hiervoor werd een werkgroep samengesteld bestaande uit vertegenwoordigers van de Federale Overheidsdienst Justitie, de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, het Vlaams Departement Zorg, het Vlaams Agentschap Justitie en Handhaving, het steuncentrum en de betrokken hulpverlenende sectoren. Deze werkgroep heeft een ontwerp van nieuw samenwerkingsakkoord voorgesteld.

Dit ontwerp van samenwerkingsakkoord heeft betrekking op het Federale beleidsveld Justitie en de Vlaamse beleidsvelden Justitie en Handhaving en Welzijn.

Het nieuwe samenwerkingsakkoord stelt als doel een globale, coherente en gecoördineerde aanpak van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven na te streven, ten einde herhaling ervan en herhaling van slachtofferschap zoveel als mogelijk te voorkomen.

Via de uitbouw van een gespecialiseerd hulpverleningsaanbod voor personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven beoogt de Vlaamse Regering om een kwalitatief zorgcircuit, bestaande uit ambulante en residentiële voorzieningen, te installeren.

De Vlaamse justitiehuisen vormen de spil in de samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de hulpverlenende en justitiële actoren betrokken bij de opvolging van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven.

Door samenwerking met de psychosociale diensten werkzaam in de gevangenissen, die vallen onder de bevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Justitie, wordt de brug tussen het penitentiair en postpenitentiair traject van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven versterkt.

Het voorliggend samenwerkingsakkoord wil een kader voorzien voor de verschillende diensten bij de samenwerking inzake de begeleiding en behandeling van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven (verder 'betrokken personen'). Met de ondertekening van het samenwerkingsakkoord verbinden de bevoegde overheden zich ertoe een blijvende aandacht te besteden aan de begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

Artikel 1

Dit artikel bevat een aantal relevante definities voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord.

Artikel 2

Doorheen de verschillende fases van een strafprocedure, in de ruime zin van het woord en inclusief de uitvoering van vrijheidsstraffen en de uitvoering van een interneringsmaatregel, is in de toepasselijke wettelijke en reglementaire kaders ten aanzien van bepaalde betrokken personen voorzien in een facultatief of verplicht gespecialiseerd advies evenals in de mogelijkheid om aan de betrokken persoon een begeleiding of behandeling op te leggen.

Voor wat betreft het gespecialiseerd advies, wordt verwezen naar de volgende wettelijke kaders:

- doorheen de strafprocedure kan overeenkomstig artikel 417/64 van het Strafwetboek het met redenen omkleed advies van een dienst gespecialiseerd in de begeleiding of behandeling van seksuele delinquenten ingewonnen worden indien de beklaagde wordt vervolgd voor alle seksuele misdrijven opgenomen in boek 2, titel VIII, hoofdstuk I/1 "Misdrijven tegen de seksuele integriteit, het seksuele zelfbeschikkingsrecht en de goede zeden";
- ingeval een probatiemaatregel wordt overwogen, is dergelijke adviesvraag verplicht ingeval van feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/22 van het Strafwetboek, of ingeval van feiten bedoeld in de artikelen 417/24, 417/25 tot 417/53 en 433quater/1 tot 433/1 tot 433quater/4 van hetzelfde Wetboek, indien ze gepleegd zijn op minderjarigen of met hun deelneming, overeenkomstig artikel 9bis, eerste lid, van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- in het kader van de strafuitvoeringsmodaliteiten van de vrijheidsstraf en de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank zoals bepaald door de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, ingeval de veroordeelde een straf ondergaat voor feiten bedoeld in de artikelen 417/7 tot 417/22 van het Strafwetboek, of ingeval van feiten bedoeld in de artikelen 417/24, 417/25 tot 417/53 en 433quater/1 tot 433/1 tot 433quater/4 van hetzelfde Wetboek, indien ze gepleegd zijn op minderjarigen of met hun deelneming;
- in het kader van de uitvoeringsmodaliteiten zoals bepaald door de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering indien de betrokken persoon geïnterneerd is voor de in de artikelen 417/7 tot 417/22 van het Strafwetboek bedoelde feiten, of voor de feiten bedoeld in de artikelen 417/24, 417/25 tot 417/53 en 433quater/1 tot 433/1

tot 433quater/4 van hetzelfde Wetboek, indien ze gepleegd zijn op minderjarigen of met hun deelneming.

Voor wat betreft de gespecialiseerde begeleiding en behandeling, verwijst het begrip seksuele misdrijven naar de feiten als bedoeld in de artikelen 417/7 tot en met 471/22, 417/24 tot en met 417/41, 417/44 tot en met 417/47 en 417/51 tot en met 417/54 van het Strafwetboek. Indien het gaat om personen die veroordeeld werden tot een autonome probatiestraf, wordt met seksuele misdrijven de feiten als bedoeld in artikelen 417/7 tot en met 417/11, 417/24 en 417/51 van het Strafwetboek geïnterpreteerd.

De personen zijn ofwel veroordeeld tot een strafrechtelijke straf, waaronder ook een autonome probatiestraf, of werden geïnterneerd. Dit samenwerkingsakkoord kan ook betrekking hebben op personen die verdacht worden van seksuele misdrijven en zich nog in het stadium van een opsporingsonderzoek of een gerechtelijk onderzoek bevinden. In dat kader kunnen zij voorwaarden van begeleiding en behandeling opgelegd krijgen van het openbaar ministerie in het kader van een verval van de strafvordering door de uitvoering van maatregelen en de naleving van voorwaarden, zoals bepaald in artikel 216ter Sv., of een vrijheid onder voorwaarden, opgelegd door de onderzoeksrechter. Vallen ook onder het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord de personen die zich in de fase van het onderzoek ter terechtzitting bevinden en in aanmerking komen voor een probatie-opschorting of probatie-uitstel als modaliteiten van strafoplegging of tenuitvoerlegging van de uitspraak. Ook minderjarigen die omwille van seksuele misdrijven uit handen gegeven zijn, worden gevat door artikel 2 van het samenwerkingsakkoord.

De gespecialiseerde begeleiding of behandeling kan deel uitmaken van de geïndividualiseerde voorwaarden in toepassing van één van de hierna vermelde regelingen of voor de toepassing ervan in aanmerking komen:

- 1° verval van de strafvordering door de uitvoering van maatregelen en de naleving van voorwaarden, conform artikel 216ter van het Wetboek van Strafvordering;
- 2° vrijheid onder voorwaarden, conform artikel 35 tot en met artikel 38bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis;
- 3° probatie-opschorting en probatie-uitstel, conform de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- 4° veroordeelden tot een autonome probatiestraf;
- 5° strafuitvoeringsmodaliteiten toegekend conform de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten;
- 6° uitvoeringsmodaliteiten van de internering, conform de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering;
- 7° elektronisch toezicht of voorlopige invrijheidstelling door de penitentiaire administratie toegekend aan veroordeelden tot vrijheidsstraffen van drie jaar of minder voor zover zij, conform de overgangsbepaling van artikel 16 van de wet van 29 juni 2021 tot operationalisering van de procedure voor de uitvoering van vrijheidsstraffen van drie jaar of minder, nog niet onder het toepassingsgebied van de wet van 17 mei 2006 vallen;
- 8° hersteltrajecten opgelegd conform artikel 190sexies van het Wetboek van Strafvordering.

Dit overzicht geldt op basis van de huidige stand van de regelgeving. Als de federale wetgever nieuwe maatregelen of straffen met voorwaarden bepaalt, zal dit samenwerkingsakkoord ook daarop van toepassing zijn. Hierbij kan reeds verwezen worden naar het nieuw Strafwetboek dat in 2026 in werking zal treden. Vanaf dat moment zullen de bepalingen uit het nieuw Strafwetboek van toepassing zijn.

Artikel 3

De psychosociale diensten realiseren een pretherapeutisch aanbod door gedetineerde personen op een professionele wijze te omkaderen en te begeleiden met het oog op het voorbereiden van hun psychosociale re-integratie. Hierbij beoogt men om deze personen te responsabiliseren en voor te bereiden op een eventuele intra- of extrapenitentiële begeleiding of behandeling, met aandacht voor de coherentie en continuïteit van dit proces. Tijdens dit voorbereidend proces wordt doorheen de periode van detentie, samen met de betrokken persoon, gewerkt aan het ontwikkelen van probleeminzicht, identificeren van de (criminogene) noden en de motivatie naar verandering.

De psychosociale diensten staan in voor gespecialiseerde adviesverlening ten aanzien van personen veroordeeld voor of geïnterneerd wegens seksuele misdrijven, die in detentie verblijven. Het gespecialiseerd advies beschrijft de resultaten van psychodiagnostiek en risicotaxatie. Deze opdracht wordt bepaald in artikel 32 van de wet betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten en in artikel 47, § 2 van de wet betreffende de internering.

Artikel 4

De forensisch psychiatrische centra realiseren een therapeutisch aanbod door geïnterneerde personen, die bij hen geplaatst werden, op een professionele wijze te omkaderen en te begeleiden met het oog op het voorbereiden van hun psychosociale re-integratie. Hierbij beoogt men om deze personen te responsabiliseren en voor te bereiden op een eventuele extramurale begeleiding of behandeling, met aandacht voor de coherentie en continuïteit van dit proces. Doorheen de periode van plaatsing wordt, samen met de betrokken persoon, gewerkt aan het ontwikkelen van probleeminzicht, identificeren van de (criminogene) noden en de motivatie naar verandering.

De forensisch psychiatrische centra staan in voor gespecialiseerde adviesverlening ten aanzien van personen geïnterneerd wegens seksuele misdrijven, die bij hen geplaatst werden. Het gespecialiseerd advies beschrijft de resultaten van psychodiagnostiek en risicotaxatie. Deze opdracht wordt bepaald in artikel 47, § 2 van de wet betreffende de internering.

Artikel 5

De justitiehuizen stellen op verzoek van een opdrachtgever een gespecialiseerd advies op ten aanzien van personen verdacht van of veroordeeld wegens seksuele misdrijven, die in vrijheid zijn. Dit advies wordt uitgevoerd door psychologen, werkzaam binnen de justitiehuizen, en beschrijft minstens de resultaten van persoonlijkheidsonderzoek en risicotaxatie. Het gespecialiseerd advies wordt overgemaakt aan de opdrachtgever met het

oog op het opleggen van de meest geschikte straf, die aansluit op de persoon verdacht of veroordeeld wegens een seksueel misdrijf en diens risiconiveau. De wettelijke kaders waarin om een gespecialiseerd advies gevraagd kan worden, zijn deze naar waar in de toelichting bij artikel 2 verwezen wordt, dus meer bepaald in het kader van artikel 417/64 Strafwetboek, de probatiewet van 29 juni 1964, de strafuitvoeringsmodaliteiten van de vrijheidsstraf (wet van 17 mei 2006) en de uitvoeringsmodaliteiten van de internering (wet van 5 mei 2014). Het opstellen van een gespecialiseerd advies in het kader van een verzoek tot herstel in eer en rechten in strafzaken (art. 629 Sv.) behoort niet tot de opdrachten van de justitiehuizen. Een verzoek om een gespecialiseerd advies behoort te worden meegeteld als een op zich staande opdracht in uitvoering van federale wetgeving, zoals bedoeld in artikel 47/10, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten. Er wordt immers ook door de federale wetgever met het samenwerkingsakkoord ingestemd.

De justitiehuizen voeren op verzoek van een opdrachtgever begeleidingsopdrachten uit in het kader van een gerechtelijke procedure of ter uitvoering van een gerechtelijke beslissing, overeenkomstig artikel 5, § 1, III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Het doel daarvan is gemeenschapsgerichte justitie, efficiënte strafuitvoering, beperking van de kans op recidive, correcte informatieverstrekking, gecoördineerde en geïntegreerde omkadering, en zorg voor de justitiabele. Dat alles in een sterke onderlinge samenwerking tussen alle betrokken actoren.

Informatie-uitwisseling en samenwerking tussen de justitieassistenten, werkzaam in de justitiehuizen, en hulpverleners van de gespecialiseerde voorzieningen zijn belangrijke uitgangspunten binnen het samenwerkingsakkoord. Zo moet de gespecialiseerde hulpverlener beschikken over alle informatie uit het gerechtelijk dossier die relevant is om een adequate begeleiding of behandeling aan betrokken persoon te kunnen bieden. Met het oog op een vlotte overdracht van relevante informatie uit het gerechtelijk dossier aan de gespecialiseerde voorzieningen, verdient het aanbeveling om structurele afspraken vast te leggen tussen de bevoegde gerechtelijke overheden en de justitiehuizen. Verder moet de justitieassistent feedback ontvangen over de opstart en het verloop van de begeleiding of behandeling met het oog op zijn verslag aan de justitiële opdrachtgever.

Voor de toelichting bij punt 8° wordt verwezen worden naar de toelichting bij artikel 11.

Artikel 6

Bij het ministerieel besluit van 3 april 2000 tot erkenning van een steuncentrum zoals bedoeld in artikel 5 van het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, is het Universitair Forensisch Centrum, verbonden aan Universitair Ziekenhuis Antwerpen en Universiteit Antwerpen, erkend als steuncentrum. Het Universitair Forensisch Centrum wordt daarom ook in dit samenwerkingsakkoord aangeduid als steuncentrum. In dit kader voert het Universitair Forensisch Centrum wetenschappelijke steunopdrachten uit ten behoeve van de psychosociale diensten, de forensisch psychiatrische centra en instellingen met een plaatsingsovereenkomst, de justitiehuizen en de gespecialiseerde voorzieningen.

De partijen kunnen beslissen tot heroriëntatie van de middelen die op grond van dit samenwerkingsakkoord naar het Universitair Forensisch Centrum als steuncentrum gaan, bijvoorbeeld ingevolge de realisatie van een (interfederaal) forensisch expertisecentrum,

waarvan het expertisegebied breder kan zijn dan seksuele delinquentie en grensoverschrijdend gedrag. In dat geval wordt artikel 6 aangepast.

Artikel 7

De centra voor geestelijke gezondheidszorg en de centra voor algemeen welzijnswerk worden als gespecialiseerde voorzieningen aangewezen, die instaan voor de ambulante begeleiding en behandeling van de betrokken personen. De zorgtrajecten voor daders van seksueel geweld, ingebed in het algemeen welzijnswerk, vormen een geïntegreerd samenwerkingsverband met de centra voor algemeen welzijnswerk die aangewezen worden als gespecialiseerde voorziening. De medewerkers van de zorgtrajecten voor daders van seksueel geweld worden in dit samenwerkingsakkoord beschouwd als medewerkers van een gespecialiseerde voorziening in het algemeen welzijnswerk.

Psychiatrische ziekenhuizen , die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8 van het samenwerkingsakkoord, worden als gespecialiseerde voorzieningen aangewezen, die instaan voor de residentiële begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

Psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven van beschut wonen met een gespecialiseerd aanbod voor de betrokken personen kunnen in het kader van dit samenwerkingsakkoord aangewezen worden als gespecialiseerde voorziening in de geestelijke gezondheidszorg.

Het steuncentrum publiceert een geactualiseerde lijst van gespecialiseerde voorzieningen met hun contactgegevens. Partners van het samenwerkingsakkoord maken gebruik van deze lijst om de betrokken personen te verwijzen naar het gespecialiseerd hulpaanbod.

Naast de voorzieningen die aangewezen (kunnen) worden als gespecialiseerde voorziening, regelt artikel 7 van het samenwerkingsakkoord eveneens de procedure voor de aanwijzing, het toezicht op de gespecialiseerde voorzieningen en de eventuele intrekking van de aanwijzing.

De aanwijzing gebeurt na een vraag daartoe aan de bevoegde minister, waarin aangetoond wordt dat de voorziening die de vraag indient, voldoet aan de criteria, vermeld in artikel 8 van het samenwerkingsakkoord.

Het Departement Zorg ziet toe op de gespecialiseerde voorzieningen, meer bepaald op de criteria, vermeld in artikel 8, en op de uitvoering van de taken, vermeld in artikel 9 van het samenwerkingsakkoord.

De intrekking van de aanwijzing kan zowel gebeuren door de bevoegde minister indien die vaststelt dat de voorziening niet voldoet aan de vereisten, als op vraag van de voorziening zelf worden ingetrokken.

Artikel 8

De gespecialiseerde voorzieningen voldoen aan specifieke kwaliteitscriteria om te garanderen dat het gespecialiseerd hulpaanbod maximaal werkt volgens de meest recente wetenschappelijke inzichten op het vlak van werkzame factoren bij de begeleiding en behandeling van de betrokken personen.

De gespecialiseerde voorzieningen werken samen in een zorgcircuit om optimaal 'hulp op maat' te bieden. Gespecialiseerde voorzieningen streven in dat kader naar geïntegreerde samenwerking. Dit betekent dat deze diensten nauw samenwerken in de loop van het gehele begeleidings- en behandelingstraject van de betrokken personen, gaande van aanmelding en intake, begeleiding en behandeling, tot en met nazorg. Het is aan het samenwerkingsverband zelf om dit organisatorisch vorm te geven. De gespecialiseerde voorzieningen kunnen kiezen voor een gezamenlijke locatie of kiezen voor een vorm van detachering. Deze samenwerkingsverbanden beogen eenzelfde doelstelling, zijnde de cliënt de best mogelijke begeleiding/behandeling op maat aan te bieden, ongeacht de organisatorische vorm van het samenwerkingsverband. Geïntegreerde samenwerking is noodzakelijk in geval de gespecialiseerde voorziening niet beschikt over een master in de klinische psychologie in het eigen team. De gespecialiseerde voorzieningen verweven hun expertise en dienstverlening om de cliënt op alle levensdomeinen te kunnen begeleiden of behandelen, om de cliënt op een meer integrale, holistische manier te ondersteunen zodat cliënten die dienstverlening meer als een samenhangend geheel kunnen ervaren. De gespecialiseerde voorzieningen hebben niet allen hetzelfde werkingsgebied. Dit kan bijvoorbeeld als gevolg hebben dat een cliënt misschien wel behoort tot het werkingsgebied van het gespecialiseerd centrum voor algemeen welzijnswerk, maar bijvoorbeeld niet tot dat van het gespecialiseerd centrum voor geestelijke gezondheidszorg. De overheid spreekt zich er dan niet over uit binnen welk werkingsgebied een cliënt moet behandeld of begeleid worden. Van belang is dat betrokkene begeleid of behandeld wordt. Het is aan de gespecialiseerde voorzieningen zelf om uit te maken wie de begeleiding of behandeling op zich neemt.

De gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen beschikt over een team waarin verschillende disciplines vertegenwoordigd worden. Klinische competenties zijn vereist om op deskundige wijze complexe behoeften van de betrokken personen te detecteren (psychodiagnostiek en risicotaxatie), alsook er adequaat op te reageren (psychotherapeutische behandeling en psychosociale begeleiding). Gespecialiseerde voorzieningen in de geestelijke gezondheidszorg beschikken over een psychiater in het multidisciplinair samengesteld team. De psychiater is bij voorkeur houder van de bijzondere beroepstitel in de forensische psychiatrie, zoals omschreven in het Besluit van de Minister van Volksgezondheid van 28 oktober 2015 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten houders van de bijzondere beroepstitel in de forensische psychiatrie, alsmede van stagemeesters en stagediensten.

Verder worden nog een aantal bijkomende eisen opgelegd in het samenwerkingsakkoord om het vereiste kwaliteitsniveau te kunnen halen.

Artikel 9

De gespecialiseerde voorzieningen bieden wetenschappelijk onderbouwde begeleiding en behandeling aan de betrokken personen, die opgevolgd worden door de justitiehuisen. De samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de gespecialiseerde voorzieningen en de justitiehuisen, met respect voor het beroepsgeheim, is dus noodzakelijk om de nodige afstemming te voorzien tussen het justitieel traject en het hulpverlenend traject. Het gaat om complementaire trajecten die elkaar versterken in het bereiken van de gedeelde doelstelling, namelijk het zoveel als mogelijk voorkomen van recidive. Om deze

samenwerking vorm te geven, wordt gebruik gemaakt van een doorverwijfsfiche, driepartijenovereenkomst, feedbackfiche en een driehoeksoverleg.

Artikel 10

Niet elke dader van seksueel misbruik die verwezen wordt naar een gespecialiseerde voorziening, heeft nood aan gespecialiseerde begeleiding of behandeling. Na uitvoering van psychodiagnostiek en risicotaxatie kan de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde samenwerking van gespecialiseerde voorzieningen beslissen om de begeleiding of behandeling gedeeltelijk over te dragen naar een niet-gespecialiseerde voorziening of een zelfstandig behandelaar, waarvan wordt ingeschat dat deze over de nodige expertise beschikt. De gespecialiseerde voorziening blijft de betrokken persoon in elk geval actief opvolgen en vervult de samenwerkingsafspraken met de justitiehuizen (driepartijenovereenkomst, feedbackfiche en driehoeksoverleg).

Het steuncentrum publiceert een richtlijn met goede praktijken voor overdracht van de begeleiding of behandeling, na goedkeuring door het begeleidingscomité. De toepassing van deze richtlijn wordt gemonitord door het begeleidingscomité op basis van de werkingsverslagen van de gespecialiseerde voorzieningen of geïntegreerd samenwerkingsverband van gespecialiseerde voorzieningen.

Artikel 11

Dit artikel bepaalt op concrete wijze welke informatie-uitwisselingen zullen gebeuren en aan de hand van welke documenten.

Doorverwijfsfiche

De betrokken justitieassistent en de betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening maken gebruik van een gestandaardiseerde doorverwijfsfiche om informatie uit te wisselen met betrekking tot de aanmelding en de mogelijke opstart van de begeleiding of behandeling. De doorverwijfsfiche bestaat uit verschillende luiken ('aanmelding' en 'feedback opstart') en bevat minstens de contactgegevens van de betrokken justitieassistent, de betrokken hulpverlener en de betrokken persoon, beschrijving van het gerechtelijk kader en de strafrechtelijke inbreuk(en) van de betrokken persoon, een overzicht van de gerechtelijke stukken die in het bezit zijn van de justitieassistent en/of bijkomend kunnen opgevraagd worden en de feedback van de hulpverlening over het verloop van de intake en beslissing over eventuele opstart van de begeleiding of behandeling.

Driepartijenovereenkomst

De driepartijenovereenkomst wordt gesloten tussen de betrokken justitieassistent, de betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening en de betrokken persoon bij de start van de begeleiding of behandeling. Deze overeenkomst vormt een helder afsprakenkader voor de samenwerking tussen de betrokken persoon, hulpverlener en justitieassistent. Elke inhoudelijke wijziging van de afspraken in de overeenkomst geeft aanleiding tot een aanpassing van de overeenkomst.

Feedbackfiche

De betrokken hulpverlener van de gespecialiseerde voorziening maakt gebruik van een gestandaardiseerde feedbackfiche om informatie over te maken aan de betrokken

justitieassistent met betrekking tot het verloop van de begeleiding of behandeling. De feedbackfiche bestaat uit verschillende luiken (opvolging, stopzetting en afronding) die opeenvolgend worden ingevuld en waarvan de inhoud telkens geactualiseerd wordt. De betrokken hulpverlener bezorgt de ingevulde feedbackfiche aan de betrokken justitieassistent, telkens als de justitieassistent dit vraagt. Daarnaast neemt de hulpverlener zelf het initiatief om de ingevulde feedbackfiche te bezorgen aan de justitieassistent om formele moeilijkheden of een gevaarssituatie aan de justitieassistent te signaleren of als een vroegtijdige stopzetting van de begeleiding of behandeling dreigt.

In voorkomend geval meldt de betrokken hulpverlener aan de betrokken justitieassistent situaties die een ernstig risico inhouden voor derden. Het komt toe aan de hulpverlener om af te wegen of er sprake is van een dergelijke situatie. Bij melding aan de justitieassistent van een situatie met ernstig risico voor derden is het wenselijk om een driehoeksoverleg te organiseren. Als de hulpverlening inschat dat de situatie met ernstig risico voor derden een acuut, dreigend gevaar inhoudt, dan is er sprake van spoedeisendheid (en dus 'een noodtoestand') en brengt de betrokken hulpverlener rechtstreeks verslag uit aan de procureur des Konings, met een kopie van het verslag aan de betrokken justitieassistent. Het niet doen van dergelijke melding aan het parket zou mogelijks kunnen worden gekwalificeerd als schuldig hulpverzuim o.b.v. artikel 422bis Sw. Het verschil met de regeling bij noodtoestand bestaat erin dat het samenwerkingsakkoord uitdrukkelijk voorziet op welke wijze de melding dient te gebeuren, met name door rechtstreeks verslag uit te brengen aan de procureur des Konings. Het betreft bijgevolg een concrete modellering van het concept 'noodtoestand'.

Het meldrecht uit artikel 458bis van het Strafwetboek is onderworpen aan strengere voorwaarden. Volgens dat artikel moet reeds een in artikel 458bis Sw. welbepaald misdrijf gepleegd zijn t.a.v. een minderjarige of kwetsbare persoon én moet er bijkomend sprake zijn van een gevaarsituatie, met name voor het slachtoffer zelf dan wel voor andere minderjarigen of kwetsbare personen. In dat geval kan de persoon die uit hoofde van zijn staat of beroep houder is van geheimen en hierdoor kennis heeft van een hierboven beschreven misdrijf, dit ter kennis brengen van de procureur des Konings. Indien voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden uit artikel 458bis van het Strafwetboek, zal er in de praktijk ook voldaan zijn aan de voorwaarden voor 'noodtoestand'. Maar het betreft dus wel degelijk een afzonderlijk meldrecht.

Daarnaast moet de betrokken hulpverlener ook formele moeilijkheden, die bij de begeleiding of behandeling zijn gerezen, signaleren aan de betrokken justitieassistent. Het gaat dan uitsluitend over moeilijkheden die extrinsiek zijn aan de vertrouwensrelatie tussen de betrokken cliënt en hulpverlener.

Driehoeksoverleg

Het driehoeksoverleg is een overleg tussen de betrokken justitieassistent, de betrokken hulpverlener en de betrokken persoon. Vanuit een herstelgericht perspectief kunnen ook naasten van de betrokken persoon, met toestemming van deze laatste, deelnemen aan het overleg. Dit overleg heeft tot doel te verhelpen aan ernstige problemen die het voortzetten van de begeleiding of de behandeling door de gespecialiseerde voorziening in de weg staan. Tijdens het driehoeksoverleg wordt ieders rol en de afspraken over informatie-uitwisseling verduidelijkt. Daarnaast kunnen tijdens dit overleg aspecten van de cliëntsituatie en de begeleiding of behandeling besproken worden. Dit overleg kan gevraagd worden door elke

betrokken partij, wordt georganiseerd door de justitieassistent en kan bijzonder nuttig zijn als de hulpverlener formele moeilijkheden aan de justitieassistent signaleert, de hulpverlener melding maakt van een gevaarssituatie of als een vroegtijdige stopzetting van de begeleiding of behandeling dreigt. De focus is en blijft maximaal op de betrokken persoon gericht en er is geen overleg zonder dat betrokken persoon daarbij fysiek of digitaal aanwezig is.

Artikel 12

Artikel 12 bevat een regeling inzake de verwerking van persoonsgegevens die voorzien wordt in dit samenwerkingsakkoord. Als doelstelling van de verwerking wordt 'het kunnen verstrekken van een aangepaste begeleiding of behandeling van de betrokken personen' vooropgesteld. Daarnaast worden de mogelijks te verwerken persoonsgegevens opgelijst, net als de personen van wie deze gegevens kunnen worden verwerkt en tot welke categorieën persoonsgegevens deze verwerking eventueel beperkt wordt. Er worden ruime categorieën van persoonsgegevens ingeschreven aangezien de relevantie van verschillende persoonsgegevens sterk casusafhankelijk is. Niet alle categorieën van persoonsgegevens worden standaard verwerkt. De opdrachtgever geeft namelijk op voorhand aan welke persoonsgegevens in het belang van een adequate begeleiding en behandeling overgemaakt kunnen worden aan de hulpverlening. Gegevens omtrent de levensstijl kunnen in het kader van een bepaalde problematiek (alcohol, drugs, seksuele problemen...) belangrijk zijn om te verwerken, net zoals de gegevens omtrent de sociale context aangezien zo de risicofactoren en beschermende factoren voor recidive in kaart kunnen worden gebracht. Zo kan het ook noodzakelijk zijn om gegevens betreffende de gezondheid over te maken, deze kunnen bestaan uit de vermelding van lopende of voorgaande hulpverlening die van belang kan zijn voor de hulpverlening die opgestart wordt. Gegevens waaruit afkomst of herkomst blijkt, kunnen in het licht van bepaalde feiten van bijvoorbeeld eerdergerelateerd geweld relevant zijn om over te maken. Ook nationaliteit kan een belangrijk element zijn voor de betrokken hulpverlener aangezien bepaalde nationaliteiten bijvoorbeeld komen uit een oorlogssituatie, het moeilijk hebben met een vrouwelijke hulpverlener of een sterke visie hebben op de verhouding tussen man en vrouw. Bij gepleegde zedenfeiten kunnen gegevens met betrekking tot seksueel gedrag of seksuele gerichtheid overgemaakt worden. Gegevens waaruit politieke, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen blijken kunnen essentieel zijn om te verwerken wanneer bepaalde feiten ingegeven zijn door deze overtuigingen.

Ook bij de relaties en contacten van de betrokken personen kunnen deze categorieën persoonsgegevens relevant zijn. Dit wordt steeds op dossierbasis bekeken in het licht van de noodzakelijkheid van een aangepaste begeleiding of behandeling van de betrokken persoon. Bij seksuele misdrijven kan het cruciaal zijn om persoonsgegevens van bijvoorbeeld (inwonende) partners, kinderen en minderjarigen te verwerken, dit om verontrustende situaties aan te pakken en toekomstige slachtoffers te vermijden. Ter illustratie kan het noodzakelijk zijn om gegevens omtrent afkomst van de relatie of het contact van de betrokken persoon te verwerken wanneer deze afkomst in het licht van de gepleegde feiten een risico vormt tot toekomstig slachtofferschap door de betrokken persoon, hetzelfde geldt voor politieke, religieuze en levensbeschouwelijke overtuigingen. Ook politionele en gerechtelijke gegevens kunnen bijvoorbeeld noodzakelijk zijn wanneer de relatie of het contact gelijkaardige feiten gepleegd heeft en samenwoont met de betrokken persoon,

waardoor de kans op recidive groter zou kunnen zijn. In elk dossier dient er een zorgvuldige afweging gemaakt te worden of de betreffende persoonsgegevens moeten worden verwerkt. Een aangepaste begeleiding en behandeling van de betrokkene samen met het vermijden van toekomstige slachtoffers staan hier voorop.

De categorieën persoonsgegevens bij de betrokken justitieassistent en betrokken hulpverlener zijn beperkt tot de professionele identificatie -en contactgegevens.

Ook de wijzen van verwerking worden opgelijst, en daarvoor wordt steeds verwezen naar de info-uitwisseling, opgenomen in het samenwerkingsakkoord. De verwerking van de persoonsgegevens gebeurt conform artikel 6, lid 1, e), van de AVG en is noodzakelijk voor de uitoefening van een taak van (zwaarwegend) algemeen belang. Dit algemeen belang heeft betrekking op de uitvoering van gerechtelijke opdrachten en de re-integratie van personen verdacht van, beklaagd, beschuldigd, veroordeeld of geïnterneerd van seksuele misdrijven. Het vermijden van nieuwe slachtoffers van seksuele misdrijven vormt hierbij dan ook een belangrijke doelstelling.

Vervolgens worden de rechtmatigheidsgronden voor de verwerking, de bewaartermijnen, de beveiligingsmaatregelen en een bepaling m.b.t. transparantie opgesomd in het samenwerkingsakkoord. Er geldt een maximale bewaartermijn van 10 jaar na de laatste verwerking, tenzij er voor de desbetreffende actor een andere toepasselijke bewaartermijn voorzien is. De termijn van 10 jaar voorziet in een gelijkschakeling met de bewaartermijn toepasselijk voor de justitiehuizen en de federale regelgeving m.b.t. het Geïntegreerd Elektronisch Justitieel Opvolgingsdossier (GEJO), die ook in een bewaartermijn van 10 jaar na de laatste verwerking voorziet. Daarnaast illustreert bijvoorbeeld artikel 35 van de wet van 22 april 2019 inzake de kwaliteitsvolle praktijkvoering in de gezondheidszorg dat er een andere bewaartermijn van toepassing kan zijn. Gezondheidszorgbeoefenaars zijn namelijk onderworpen aan een minimale bewaartermijn van 30 jaar en maximale bewaartermijn van 50 jaar van een patiëntendossier, te rekenen vanaf het laatste patiëntencontact. Elke verwerkingsverantwoordelijke zal moeten nagaan welke bewaartermijn voor iedere actor van toepassing is. Het is juridisch-technisch niet aangewezen regelgeving te herhalen, bijgevolg worden deze bewaartermijnen niet herhaald in de tekst van het samenwerkingsakkoord.

Tot slot worden ook de verwerkingsverantwoordelijken van de actoren die betrokken zijn bij de verwerking van persoonsgegevens opgenomen. Zo treedt het Agentschap Justitie en Handhaving op als verwerkingsverantwoordelijke voor verwerkingen door de justitiehuizen. Voor de hulpverlening die belast is met de begeleiding en behandeling treden de individuele gespecialiseerde voorzieningen op als verwerkingsverantwoordelijken. Het gaat hierbij om de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, de Centra voor Algemeen Welzijn, de psychiatrische ziekenhuizen, de psychiatrische verzorgingstehuizen en initiatieven voor beschut wonen, die aangewezen zijn conform artikel 7, §1. Het steuncentrum voorziet in een geactualiseerde lijst met deze gespecialiseerde voorzieningen. Tenslotte treedt de Federale Overheidsdienst Justitie als verwerkingsverantwoordelijke op van de psychosociale diensten van de gevangenis.

Artikel 13

Artikel 13 bepaalt de samenstelling van het begeleidingscomité. Het begeleidingscomité wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van het Directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen (FOD Justitie), het agentschap Justitie en Handhaving (Vlaamse Gemeenschap), het departement Zorg (Vlaamse Gemeenschap), het steuncentrum, het algemeen welzijnswerk en de geestelijke gezondheidszorg. Zetelende en plaatsvervangende leden, die een overheidsdienst vertegenwoordigen, worden aangeduid door hun voorgedijminister.

Artikel 14

Het begeleidingscomité staat in voor de evaluatie van de toepassing van het samenwerkingsakkoord en formuleert adviezen ten behoeve van de ministers betrokken in het samenwerkingsakkoord. In geval het begeleidingscomité advies formuleert aan een federale minister betrokken in het samenwerkingsakkoord, engageert het begeleidingscomité zich om voorafgaandelijk overleg te plegen met het Brussels en Waals begeleidingscomité.

De werkingsverslagen van de gespecialiseerde voorzieningen worden bezorgd aan het begeleidingscomité en getoetst aan de kwaliteitscriteria. De kwantitatieve gegevens van de psychosociale diensten, de justitiehuisen en de gespecialiseerde voorzieningen worden geanalyseerd.

Het begeleidingscomité redigeert een sjabloon voor het werkingsverslag van de gespecialiseerde voorziening of geïntegreerde werking van gespecialiseerde voorzieningen, een model van doorverwijfsfiche, een model van driepartijenovereenkomst en een model van feedbackfiche.

Het begeleidingscomité staat in voor de goedkeuring van de richtlijnen, lijsten en jaarplannen opgemaakt door het steuncentrum. De lijst met gespecialiseerde voorzieningen, richtlijn met goede praktijken voor de toepassing van wetenschappelijk onderbouwde psychodiagnostiek, risicotaxatie en begeleidings- en behandelingsmethodieken, richtlijn voor uitbesteding en jaarplan van het steuncentrum worden door het steuncentrum ter goedkeuring voorgelegd aan het begeleidingscomité.

Artikel 15-18

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

**Accord de coopération entre l'Etat fédéral et la Communauté flamande concernant
l'accompagnement et le traitement des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou
internées pour des crimes sexuels**

Exposé des motifs

CONSIDERATIONS GENERALES

L'accord de coopération entre l'État fédéral et la Communauté flamande du 8 octobre 1998 concernant l'accompagnement et le traitement des personnes concernées a été conclu pour formaliser la collaboration entre les services impliqués dans l'accompagnement et le traitement des délinquants sexuels. Cet accord de coopération a été ancré dans la législation par décret le 2 mars 1999 et par loi le 4 mai 1999. Il décrit les compétences et les engagements des différents acteurs et régle leur collaboration. À ce jour, cet accord de coopération n'a pas encore fait l'objet de modifications.

La sixième réforme de l'État, qui a notamment transféré les compétences des maisons de justice aux Communautés, a rendu nécessaire la mise à jour de l'accord de coopération existant. À cette fin, un groupe de travail composé de représentants du Service public fédéral Justice, du Service public fédéral Santé publique, du Département flamand des soins, de l'Agence flamande de la Justice et de la Prévention, du centre de soutien et des secteurs d'aide concernés a été constitué. Ce groupe de travail a proposé un projet de nouvel accord de coopération.

Ce projet d'accord de coopération concerne le domaine politique fédéral de la Justice ainsi que les domaines politiques flamands de la Justice et de la Prévention et du Bien-être.

Le nouvel accord de coopération vise à promouvoir une approche globale, cohérente et coordonnée des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels, afin de prévenir autant que possible leur récidive et la répétition de la victimisation.

En développant une offre spécialisée de services d'aide pour les personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels, le gouvernement flamand vise à mettre en place un circuit de soins de qualité, composé de services ambulatoires et résidentiels.

Les maisons de justice flamandes jouent un rôle central dans la collaboration et l'échange d'informations entre les acteurs d'aide et de justice impliqués dans le suivi des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels.

En collaborant avec les services psychosociaux travaillant dans les prisons, relevant de la compétence du Service public fédéral Justice, le lien entre le parcours pénitentiaire et post-pénitentiaire des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels est renforcé.

L'accord de coopération présenté vise à fournir un cadre pour la collaboration entre les différents services dans l'accompagnement et le traitement des personnes soupçonnées, accusées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels (ci-après dénommées "personnes concernées"). En signant l'accord de coopération, les autorités compétentes s'engagent à accorder une attention continue à l'accompagnement et au traitement des personnes concernées.

Art. 1er

Cet article contient plusieurs définitions pertinentes pour l'application de cet accord de coopération.

Art. 2

Tout au long des différentes phases d'une procédure pénale, au sens large du terme et incluant l'exécution des peines privatives de liberté et l'exécution d'une mesure d'internement, les cadres juridiques et réglementaires applicables prévoient, à l'égard de certains auteurs de infractions sexuelles, la possibilité d'obtenir un avis spécialisé facultatif ou obligatoire, ainsi que la possibilité d'imposer à l'intéressé un accompagnement ou un traitement.

En ce qui concerne l'avis spécialisé, il est fait référence aux cadres juridiques suivants :

- tout au long de la procédure pénale, conformément à l'article 417/64 du Code pénal, un avis motivé d'un service spécialisé dans l'accompagnement ou le traitement des délinquants sexuels peut être sollicité si l'accusé est poursuivi pour toutes les infractions sexuelles mentionnés dans le livre 2, titre VIII, chapitre I/1 "Crimes contre l'intégrité sexuelle, le droit à l'autodétermination sexuelle et aux bonnes mœurs";
- en cas de mesure probatoire, une telle demande d'avis est obligatoire en cas de faits visés aux articles 417/7 à 417/22 du Code pénal, ou en cas de faits visés aux articles 417/24, 417/25 à 417/53 et 433quater/1 à 433/1 à 433quater/4 du même Code, s'ils sont commis sur des mineurs ou avec leur participation, conformément à l'article 9bis, paragraphe 1er, de la loi du 29 juin 1964 relative à la suspension, au sursis et à la probation ;
- dans le cadre des modalités d'exécution de la peine privative de liberté et de la mise à disposition du tribunal de l'application des peines telles que prévues par la loi du 17 mai 2006 sur la situation juridique externe des condamnés à une peine privative de liberté et les droits accordés à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines, en cas de condamnation pour des faits visés aux articles 417/7 à 417/22 du Code pénal, ou en cas de faits visés aux articles 417/24, 417/25 à 417/53 et 433quater/1 à 433/1 à 433quater/4 du même Code, s'ils sont commis sur des mineurs ou avec leur participation ;
- dans le cadre des modalités d'exécution prévues par la loi du 5 mai 2014 sur l'internement si l'intéressé est interné pour des faits visés aux articles 417/7 à 417/22 du Code pénal, ou pour des faits visés aux articles 417/24, 417/25 à 417/53 et 433quater/1 à 433/1 à 433quater/4 du même Code, s'ils sont commis sur des mineurs ou avec leur participation.

En ce qui concerne l'accompagnement et le traitement spécialisés, le terme "infractions sexuelles" désigne les faits visés aux articles 417/7 à 417/22, 417/24 à 417/41, 417/44 à 417/47 et 417/51 à 417/54 du Code pénal. Dans le cas des personnes condamnées à une peine probatoire autonome, les "infractions sexuelles" visent les faits visés aux articles 417/7 à 417/11, 417/24 et 417/51 du Code pénal.

Les personnes sont soit condamnées à une peine pénale, y compris une peine probatoire autonome, soit internées. Cet accord de coopération peut également concerner les personnes suspectées d'infractions sexuelles et se trouvant encore au stade d'une enquête préliminaire ou d'une instruction judiciaire. À cet égard, elles peuvent se voir imposer des conditions d'accompagnement et de traitement par le ministère public dans le cadre d'une extinction de l'action publique par l'exécution de mesures et le respect de conditions, telles que prévues à l'article 216ter du Code d'instruction

criminelle, ou une liberté conditionnelle, imposée par le juge d'instruction. Sont également incluses dans le champ d'application de cet accord de coopération les personnes se trouvant dans la phase de l'enquête préparatoire et pouvant bénéficier d'une suspension probatoire ou d'un sursis probatoire comme modalités de prononcé ou d'exécution de la décision. Les mineurs remis pour des infractions sexuelles sont également couverts par l'article 2 de l'accord de coopération.

L'accompagnement ou le traitement spécialisé peut faire partie des conditions individualisées en application de l'une des réglementations mentionnées ci-dessous ou être admissible à leur application :

1° extinction de l'action publique par l'exécution de mesures et le respect de conditions, conformément à l'article 216ter du Code de procédure pénale ;

2° liberté conditionnelle, conformément aux articles 35 à 38bis de la loi du 20 juillet 1990 sur la détention préventive ;

3° suspension probatoire et sursis probatoire, conformément à la loi du 29 juin 1964 sur la suspension, le sursis et la probation ;

4° condamnés à une peine probatoire autonome ;

5° modalités d'exécution de la peine accordées conformément à la loi du 17 mai 2006 sur la situation juridique externe des condamnés à une peine privative de liberté et les droits accordés à la victime dans le cadre des modalités d'exécution des peines;

6° les modalités d'exécution de l'internement, conformément à la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement ;

7° la surveillance électronique ou la libération provisoire accordée par l'administration pénitentiaire aux condamnés à des peines privatives de liberté inférieures ou égales à trois ans dans la mesure où, conformément à la disposition transitoire de l'article 16 de la loi du 29 juin 2021 rendant opérationnelle la procédure d'exécution des peines privatives de liberté inférieures ou égales à trois ans, ils ne tombent pas encore dans le champ d'application de la loi du 17 mai 2006 ;

8° les trajets restauratives imposées conformément à l'article 190sexies du code de procédure pénale.

Cet aperçu est basé sur l'état actuel de la réglementation. Si le législateur fédéral établit de nouvelles mesures ou peines avec des conditions, cet accord de coopération s'appliquera également à celles-ci.

Il peut déjà être fait référence au nouveau Code pénal qui entrera en vigueur en 2026. À partir de ce moment, les dispositions du nouveau Code pénal seront applicables.

Art. 3

Les services psychosociaux réalisent une offre pré-thérapeutique en encadrant et en accompagnant de manière professionnelle les personnes détenues en vue de préparer leur réintégration psychosociale. L'objectif est de responsabiliser ces personnes et de les préparer à un éventuel accompagnement ou traitement intra- ou extramuros, en veillant à la cohérence et à la continuité de ce processus. Pendant cette période préparatoire, en détention, en collaboration avec l'intéressé, un travail est effectué pour développer la compréhension des problèmes, identifier les besoins (criminogènes) et motiver le changement.

Les services psychosociaux fournissent des avis spécialisés aux personnes condamnées ou internées pour des infractions sexuelles, séjournant en détention. L'avis spécialisé décrit les résultats du psychodiagnostic et de l'évaluation du risque. Cette mission est définie à l'article 32 de la loi concernant la situation juridique externe des condamnés à une peine privative de liberté et les droits accordés à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine, et à l'article 47, § 2, de la loi concernant l'internement.

Art. 4

Les centres de psychiatrie légale réalisent une offre thérapeutique en encadrant et en accompagnant de manière professionnelle les personnes internées placées sous leur responsabilité en vue de préparer leur réintégration psychosociale. L'objectif est de responsabiliser ces personnes et de les préparer à un éventuel accompagnement ou traitement extramuros, en veillant à la cohérence et à la continuité de ce processus. Pendant la période de placement, en collaboration avec l'intéressé, un travail est effectué pour développer la compréhension des problèmes, identifier les besoins (criminogènes) et motiver le changement.

Les centres de psychiatrie légale fournissent des avis spécialisés aux personnes internées pour des infractions sexuelles, placées sous leur responsabilité. L'avis spécialisé décrit les résultats du psychodiagnostic et de l'évaluation du risque. Cette mission est définie à l'article 47, § 2, de la loi concernant l'internement.

Art. 5

Les maisons de justice rédigent, à la demande d'un mandant, un avis spécialisé concernant les personnes suspectées ou condamnées pour des infractions sexuelles, en liberté. Cet avis est réalisé par des psychologues travaillant au sein des maisons de justice et décrit au moins les résultats de l'évaluation de la personnalité et de l'évaluation du risque. L'avis spécialisé est transmis au mandant en vue d'imposer la peine la plus appropriée, en fonction de la personne suspectée ou condamnée pour une infraction sexuelle et de son niveau de risque. Les cadres juridiques dans lesquels un avis spécialisé peut être demandé sont ceux auxquels il est fait référence dans l'exposé des motifs de l'article 2, plus précisément dans le cadre de l'article 417/64 du Code pénal, de la loi sur la probation du 29 juin 1964, des modalités d'exécution de la peine privative de liberté (loi du 17 mai 2006) et des modalités d'exécution de l'internement (loi du 5 mai 2014). La rédaction d'un avis spécialisé dans le cadre d'une demande de réhabilitation dans les affaires pénales (art. 629 du Code de procédure pénale) ne fait pas partie des missions des maisons de justice. Une demande d'avis spécialisé doit être considérée comme une mission à part entière en exécution d'une législation fédérale, telle que visée à l'article 47/10, troisième alinéa, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions. Le législateur fédéral approuve en effet également l'accord de coopération.

Les maisons de justice exécutent, à la demande d'un mandant, des missions d'accompagnement dans le cadre d'une procédure judiciaire ou en exécution d'une décision judiciaire, conformément à l'article 5, § 1, III, de la loi spéciale du 8 août 1980 réformant les institutions. L'objectif est de promouvoir la justice communautaire, l'exécution efficace des peines, la réduction du risque de récidive, la fourniture d'informations correctes, l'encadrement coordonné et intégré, et le souci du justiciable. Tout cela dans le cadre d'une forte coopération entre tous les acteurs concernés.

L'échange d'informations et la collaboration entre les assistants de justice travaillant dans les maisons de justice et les intervenants des services spécialisés sont des principes fondamentaux de l'accord de coopération. Ainsi, l'intervenant spécialisé doit avoir accès à toutes les informations pertinentes du dossier judiciaire pour offrir un accompagnement ou un traitement adéquat à l'intéressé. En vue d'une transmission fluide des informations pertinentes du dossier judiciaire aux services spécialisés, il est recommandé de convenir de modalités structurelles entre les autorités judiciaires compétentes et les maisons de justice. De plus, l'assistant de justice doit recevoir un feedback en ce qui concerne le lancement et le déroulement de l'accompagnement ou du traitement en vue de son rapport au mandant judiciaire.

Pour l'explication du point 8°, il convient de se référer à l'explication de l'article 11.

Art. 6

Par arrêté ministériel du 3 avril 2000 portant agrément d'un centre d'appui tel que visé à l'article 5 de l'accord de coopération entre l'État fédéral et la Communauté flamande relatif à la guidance et au traitement d'auteurs d'abus sexuels, le Centre médicolégal universitaire, rattaché à l'Hôpital universitaire d'Anvers et à l'Université d'Anvers, est désigné comme centre d'appui. Le Centre médicolégal universitaire est donc également désigné comme centre d'appui dans cet accord de coopération. Dans ce cadre, le Centre médicolégal universitaire réalise des missions de soutien scientifique au profit des services psychosociaux, des centres de psychiatrie légale et des institutions ayant conclu un accord de placement, des maisons de justice et des services spécialisés.

Les parties peuvent décider de réorienter les moyens alloués au Centre médicolégal universitaire en tant que centre d'appui en vertu du présent accord de coopération, par exemple à la suite de la création d'un centre d'expertise médicolégale (interfédéral) dont le domaine d'expertise peut être plus large que la délinquance sexuelle et les comportements transgressifs. Dans ce cas, l'article 6 est adapté

Art. 7

Les centres de santé mentale et les centres travail social général sont désignés comme des structures spécialisées chargées de l'accompagnement et du traitement ambulatoires des personnes concernées.

Les parcours de soins pour les auteurs de violences sexuelles, intégrés dans le travail social général, constituent un partenariat intégré avec les centres de travail social général désignés comme structure spécialisée. Le personnel des parcours de soins pour les auteurs de violences sexuelles est considéré dans le cadre de cet accord de coopération comme faisant partie du personnel d'une structure spécialisée dans le travail social général.

Les hôpitaux psychiatriques, qui remplissent les conditions mentionnées à l'article 8 de l'accord de coopération, sont désignés comme des établissements spécialisés en santé mentale, chargés de l'accompagnement et du traitement résidentiels des personnes concernées.

Les maisons de soins psychiatriques et les initiatives de logements protégés offrant une assistance spécialisée aux auteurs d'infractions sexuelles peuvent également être désignées comme structure spécialisée dans les soins de santé mentale dans le cadre de cet accord de coopération.

Le centre d'appui publie une liste actualisée des structures spécialisées avec leurs coordonnées. Les partenaires de l'accord de coopération utilisent cette liste pour orienter les auteurs d'abus sexuels vers l'offre d'aide spécialisée.

En plus des établissements pouvant être désignés comme structures spécialisées, l'article 7 de l'accord de coopération régit également la procédure de désignation, la surveillance des structures spécialisées et, le cas échéant, le retrait de la désignation.

La désignation intervient après une demande adressée au ministre compétent, démontrant que l'établissement qui soumet la demande répond aux critères énoncés à l'article 8 de l'accord de coopération.

Le Département des Soins supervise les structures spécialisées, en particulier les critères énoncés à l'article 8, et l'exécution des tâches mentionnées à l'article 9 de l'accord de coopération.

La révocation de la désignation peut être effectuée soit par le ministre compétent lorsqu'il constate que l'établissement ne satisfait pas aux exigences, soit à la demande de l'établissement lui-même.

Art. 8

Les structures spécialisées répondent à des critères de qualité spécifiques pour garantir que l'offre d'aide spécialisée fonctionne au mieux selon les connaissances scientifiques les plus récentes en matière de facteurs efficaces dans l'accompagnement et le traitement des auteurs d'infractions sexuelles.

Les structures spécialisées collaborent dans un circuit de soins pour offrir une « aide sur mesure » optimale. Les structures spécialisées visent dans ce cadre une collaboration intégrée. Cela signifie que ces services collaborent étroitement tout au long du processus d'accompagnement et de traitement des personnes concernées, de l'inscription et de l'admission, à l'accompagnement et au traitement, jusqu'au suivi. Il revient au partenariat de donner une forme organisationnelle à cela. Les structures spécialisées peuvent opter pour un emplacement commun ou choisir une forme de détachement.

Ces collaborations visent un même objectif, à savoir offrir au client le meilleur traitement/assistance sur mesure, quel que soit le mode organisationnel de la collaboration. La collaboration intégrée est nécessaire lorsque la structure spécialisée ne dispose pas d'un master en psychologie clinique dans son équipe. Les structures spécialisées entrelacent leur expertise et leurs services pour accompagner ou traiter le client sur tous les domaines de la vie, afin de soutenir le client de manière plus intégrée et holistique, de sorte que les clients perçoivent ces services comme un ensemble cohérent. Les structures spécialisées n'ont pas toutes le même domaine d'activité. Cela peut signifier par exemple qu'un client peut être rattaché au domaine d'activité du centre spécialisé en travail social général, mais peut-être pas à celui du centre spécialisé en santé mentale. Le gouvernement ne se prononce alors pas sur le domaine d'activité dans lequel un client doit être traité ou accompagné. Ce qui importe, c'est que l'intéressé soit accompagné ou traité. Il appartient aux structures spécialisées de décider qui prend en charge l'accompagnement ou le traitement.

La structure spécialisée ou la collaboration intégrée de structures spécialisées disposent d'une équipe au sein de laquelle différentes disciplines sont représentées. Des compétences cliniques sont requises pour détecter de manière experte les besoins complexes des personnes concernées (psychodiagnostic et évaluation des risques), ainsi que pour y répondre de manière adéquate (traitement psychothérapeutique et accompagnement psychosocial). Les structures spécialisées en santé mentale

disposent d'un psychiatre au sein de l'équipe multidisciplinaire. Le psychiatre détient de préférence le titre professionnel spécialisé en psychiatrie légale, tel que défini dans l'Arrêté du Ministre de la Santé du 28 octobre 2015 fixant les critères spécifiques pour la reconnaissance des médecins spécialistes titulaires du titre professionnel spécialisé en psychiatrie légale, ainsi que des maîtres de stage et des services de stage.

En outre, un certain nombre d'exigences supplémentaires sont imposées dans l'accord de coopération pour atteindre le niveau de qualité requis.

Art. 9

Les structures spécialisées proposent un accompagnement et un traitement étayé scientifiquement aux auteurs d'abus sexuels, suivis par les maisons de justice. La collaboration et l'échange d'informations entre les structures spécialisées et les maisons de justice, dans le respect du secret professionnel, sont donc nécessaires pour assurer une coordination adéquate entre le parcours judiciaire et le parcours d'aide. Il s'agit de parcours complémentaires qui se renforcent mutuellement dans la réalisation de l'objectif commun, à savoir prévenir autant que possible la récidive. Pour donner forme à cette collaboration, une fiche d'adressage, une convention tripartite, une fiche de feed-back et une consultation tripartite sont utilisées.

Art. 10

Tous les auteurs d'abus sexuel référés à une structure spécialisée n'ont pas nécessairement besoin d'un accompagnement ou d'un traitement spécialisé. Après la réalisation d'un psychodiagnostic et d'une évaluation des risques, la structure spécialisée ou la collaboration intégrée de structures spécialisées peut décider de déléguer une partie l'accompagnement ou du traitement à un établissement non spécialisé ou à un praticien indépendant, réputé posséder l'expertise nécessaire. La structure spécialisée continue de suivre activement l'intéressé et met en œuvre les accords de coopération avec les maisons de justice (convention tripartite, fiche de feed-back et consultation tripartite).

Le centre d'appui publie une directive sur les bonnes pratiques pour la délégation de l'accompagnement ou du traitement, après approbation par le comité d'accompagnement. L'application de cette directive est surveillée par le comité d'accompagnement sur la base des rapports d'activité des structures spécialisées ou de la collaboration intégrée de structures spécialisées.

Art. 11

Cet article définit concrètement quels échanges d'informations auront lieu et sur la base de quels documents.

Fiche d'adressage

L'assistant de justice concerné et le praticien concerné utilisent une fiche d'adressage standardisée pour échanger des informations sur l'inscription et le lancement éventuel de l'accompagnement ou du traitement. La fiche d'adressage se compose de différents volets (« inscription » et « démarrage feed-back ») et contient au moins les coordonnées de l'assistant de justice concerné, du praticien spécialisé concerné et de l'intéressé, la description du cadre judiciaire et des infractions pénales de l'intéressé, un relevé des documents judiciaires détenus par l'assistant de justice et/ou pouvant être demandés en

complément, ainsi que le feed-back sur le déroulement de la prestation d'aide et la décision concernant le lancement éventuel de l'accompagnement ou du traitement.

Convention tripartite

La convention tripartite est conclue entre l'assistant de justice concerné, le praticien spécialisé concerné et l'intéressé au début de l'accompagnement ou du traitement. Cette convention constitue un cadre d'accords clair pour la collaboration entre l'intéressé, le praticien et l'assistant de justice. Toute modification des modalités convenues dans la convention entraîne une adaptation de celle-ci.

Fiche de feed-back

Le praticien spécialisé concerné utilise une fiche de feed-back standardisée pour transmettre des informations à l'assistant de justice concerné sur le déroulement de l'accompagnement ou du traitement. La fiche de feed-back se compose de différents volets (suivi, arrêt et clôture) qui sont remplis successivement et dont le contenu est régulièrement mis à jour. Le praticien spécialisé transmet la fiche de feed-back complétée à l'assistant de justice concerné chaque fois que celui-ci le demande. De plus, le praticien prend lui-même l'initiative de transmettre la fiche de feed-back complétée à l'assistant de justice pour signaler des difficultés formelles ou une situation dangereuse, ou en cas de risque de cessation anticipée de l'accompagnement ou du traitement.

Dans ce cas, le praticien concerné informe l'assistant de justice des situations présentant un risque sérieux pour des tiers. Il appartient au praticien d'évaluer s'il est question d'une telle situation. Lorsqu'il signale à l'assistant de justice une situation présentant un risque sérieux pour des tiers, il est souhaitable d'organiser une consultation tripartite. Si le praticien estime que la situation présentant un risque sérieux pour des tiers constitue une urgence, il doit en informer directement le procureur du Roi, et envoyer une copie de son rapport à l'assistant de justice concerné. S'abstenir de faire une telle notification au parquet pourrait éventuellement être qualifié de négligence coupable sur la base de l'article 422bis du Code pénal. La différence avec le régime en cas d'état de nécessité réside dans le fait que l'accord de coopération prévoit explicitement la manière dont la notification doit être faite, à savoir en faisant directement rapport au procureur du Roi. Il s'agit donc d'une modélisation concrète du concept d'état de nécessité.

Le droit de notification de l'article 458bis du Code pénal est soumis à des conditions plus strictes. Selon cet article, une infraction défini à l'article 458bis du Code pénal doit déjà avoir été commise sur un mineur ou une personne vulnérable et il doit en outre exister une situation dangereuse, notamment pour la victime elle-même ou pour d'autres mineurs ou personnes vulnérables. Dans ce cas, la personne qui, en raison de sa fonction ou de sa profession, détient des secrets et a connaissance d'un délit décrit ci-dessus peut en informer le procureur du Roi. Si les conditions d'application de l'article 458bis du Code pénal sont remplies, les conditions pour un « état de nécessité » sont dans la pratique également remplies. Mais il s'agit donc bien d'un droit de notification distinct.

En outre, le praticien concerné doit également signaler à l'assistant de justice les difficultés formelles rencontrées dans le cadre de l'accompagnement ou du traitement, qui sont exclusivement liées à la relation de confiance entre le client concerné et le praticien.

Consultation tripartite

La consultation tripartite est une consultation entre l'assistant de justice concerné, le praticien concerné et l'intéressé. D'un point de vue restauratif, les proches de la personne concernée peuvent également participer à la réunion, avec le consentement de cette dernière. Son objectif est de résoudre les problèmes graves qui entravent la poursuite de l'accompagnement ou du traitement par la structure

spécialisée. Pendant la consultation tripartite, le rôle de chacun et les accords sur l'échange d'informations sont clarifiés. De plus, lors de cette consultation, des aspects de la situation du client et de l'accompagnement ou du traitement peuvent être abordés. Cette consultation pouvant être demandée par toute partie concernée, est organisée par l'assistant de justice et peut être particulièrement utile si le praticien signale des difficultés formelles à l'assistant de justice, si le praticien signale une situation dangereuse ou s'il y a un risque de cessation anticipée de l'accompagnement ou du traitement. L'accent est et reste mis au maximum sur l'intéressé et il n'y a pas de consultation sans que l'intéressé ne soit présent physiquement ou en ligne.

Art. 12

L'article 12 contient une réglementation concernant le traitement des données à caractère personnel prévue dans le présent accord de coopération. L'objectif de ce traitement est de « pouvoir fournir un accompagnement ou un traitement adapté aux personnes concernées » et de déterminer les catégories de données à caractère personnel qui peuvent éventuellement être limitées. Des catégories larges de données à caractère personnel sont enregistrées, étant donné que la pertinence de différentes données est fortement dépendante du cas spécifique. Toutes les catégories de données à caractère personnel ne sont pas systématiquement traitées. Le donneur d'ordre indique en effet à l'avance quelles données peuvent être transmises aux services d'aide dans l'intérêt d'un accompagnement et d'un traitement adéquats.

Les données concernant le mode de vie peuvent être importantes à traiter dans le cadre de problématiques spécifiques (alcool, drogues, problèmes sexuels, etc.), tout comme les données relatives au contexte social, car elles permettent de cartographier les facteurs de risque et les facteurs de protection contre la récidive. Il peut également être nécessaire de transmettre des données concernant la santé, qui peuvent comprendre des informations sur une aide en cours ou précédente qui pourrait être pertinente pour le traitement à engager. Les données révélant l'origine ou l'appartenance peuvent s'avérer pertinentes à transmettre à la lumière de certains faits, par exemple en cas de violence d'honneur. De même, la nationalité peut être un élément important pour le professionnel de l'aide concerné, car certaines nationalités proviennent par exemple de situations de guerre, peuvent avoir des difficultés avec un professionnel de l'aide de sexe féminin ou avoir une forte vision des relations entre hommes et femmes. Dans le cas de crimes sexuels, des données concernant des comportements sexuels ou des orientations sexuelles peuvent être transmises. Les données révélant des convictions politiques, religieuses ou philosophiques peuvent être essentielles à traiter lorsque certains faits sont motivés par ces croyances.

Les catégories de données à caractère personnel peuvent également être pertinentes concernant les relations et les contacts des personnes concernées. Cela est toujours examiné au cas par cas en fonction de la nécessité d'un accompagnement ou d'un traitement adapté pour la personne concernée. Dans le cas de crimes sexuels, il peut être crucial de traiter les données personnelles, par exemple, de partenaires (cohabitants), d'enfants et de mineurs, afin de traiter des situations préoccupantes et d'éviter de futures victimes. À titre d'exemple, il peut être nécessaire de traiter des données concernant l'origine de la relation ou du contact de la personne concernée si cette origine représente un risque de victimisation future par cette personne, ce qui s'applique également aux convictions politiques, religieuses et philosophiques. De plus, des données policières et judiciaires peuvent être nécessaires lorsque la relation ou le contact a commis des faits similaires et cohabite avec la personne concernée, ce qui pourrait augmenter le risque de récidive. Dans chaque dossier, une évaluation minutieuse doit être effectuée pour déterminer si les données personnelles concernées doivent être

traitées. Un accompagnement et un traitement adaptés de la personne concernée, tout en évitant de futures victimes, sont ici prioritaires.

Les catégories de données à caractère personnel concernant l'assistant de justice impliqué et le professionnel de l'aide concerné sont limitées aux coordonnées d'identification et de contact professionnelles. Les modalités de traitement sont également listées, en se référant toujours à l'échange d'informations inclus dans l'accord de coopération. Le traitement des données à caractère personnel est effectué conformément à l'article 6, paragraphe 1, e), du RGPD et est nécessaire à l'exercice d'une mission d'intérêt général (prépondérant). Cet intérêt général concerne l'exécution de missions judiciaires et la réintégration de personnes soupçonnées, accusées, inculpées, condamnées ou internées pour des crimes sexuels. L'évitement de nouvelles victimes de crimes sexuels constitue également un objectif important.

Ensuite, les bases légales du traitement, les délais de conservation, les mesures de sécurité et une disposition relative à la transparence sont énumérés dans l'accord de coopération. Un délai de conservation maximal de 10 ans après le dernier traitement est prévu, sauf si un autre délai de conservation applicable est prévu pour l'acteur concerné. Le délai de 10 ans aligne le traitement avec la période de conservation applicable aux maisons de justice et à la réglementation fédérale concernant le Dossier de Suivi Judiciaire Électronique Intégré (GEJO), qui prévoit également un délai de conservation de 10 ans après le dernier traitement. De plus, par exemple, l'article 35 de la loi du 22 avril 2019 sur la pratique de qualité dans le domaine de la santé illustre qu'un autre délai de conservation peut s'appliquer. Les professionnels de la santé sont en effet soumis à un délai de conservation minimal de 30 ans et à un délai maximal de 50 ans pour un dossier de patient, à compter du dernier contact avec le patient. Chaque responsable du traitement doit déterminer quel délai de conservation s'applique à chaque acteur. Il n'est pas judicieux de répéter la réglementation d'un point de vue juridique et technique ; par conséquent, ces délais de conservation ne sont pas répétés dans le texte de l'accord de coopération.

Enfin, les responsables du traitement des acteurs impliqués dans le traitement des données à caractère personnel sont également mentionnés. L'Agence de Justice et de Sécurité agit en tant que responsable du traitement pour les traitements effectués par les maisons de justice. Pour les services d'aide responsables de l'accompagnement et du traitement, les établissements spécialisés individuels agissent en tant que responsables du traitement. Cela concerne les Centres de Santé Mentale, les Centres de Bien-Être Général, les hôpitaux psychiatriques, les maisons de soins psychiatriques et les initiatives pour le logement protégé, qui sont désignés conformément à l'article 7, §1. Le centre de soutien fournit une liste mise à jour de ces établissements spécialisés. Enfin, le Service Public Fédéral Justice agit en tant que responsable du traitement des services psychosociaux des prisons.

Art. 13

L'article 13 détermine la composition du comité d'accompagnement.

Le comité d'accompagnement est composé de représentants de la Direction générale des établissements pénitentiaires (SPF Justice), de l'Agence de la Justice et du Maintien (Communauté flamande), du département des Soins (Communauté flamande), du centre d'appui, de l'action d'aide sociale générale et des soins de santé mentale. Les membres effectifs et suppléants, représentant un service public, sont désignés par leur ministre de tutelle.

Art. 14

Le comité d'accompagnement est chargé d'évaluer l'application de l'accord de coopération et formule des avis à l'intention des ministres impliqués dans l'accord de coopération. Dans le cas où le comité d'accompagnement formule des avis à un ministre fédéral impliqué dans l'accord de coopération, il s'engage à consulter préalablement le comité d'accompagnement bruxellois et wallon.

Les rapports d'activité des structures spécialisées sont transmis au comité d'accompagnement et sont évalués selon les critères de qualité. Les données quantitatives des services psychosociaux, des maisons de justice et des structures spécialisées sont analysées.

Le comité d'accompagnement rédige un modèle de rapport d'activité de la « structure spécialisée ou de la collaboration intégrée de structures spécialisées, un modèle de fiche d'adressage, un modèle de convention tripartite et un modèle de fiche de feed-back.

Le comité d'accompagnement est responsable des lignes directrices, les listes et les plans annuels élaborés par le centre d'appui. La liste des structures spécialisées, les directives sur les bonnes pratiques pour l'application de psychodiagnostics basés sur des preuves scientifiques, l'évaluation des risques et les méthodes d'accompagnement et de traitement, les directives pour la sous-traitance et le plan annuel du centre d'appui sont soumis par le centre d'appui au comité d'accompagnement pour approbation.

Art. 15 à 18

Ces articles ne nécessitent pas d'explication supplémentaire.